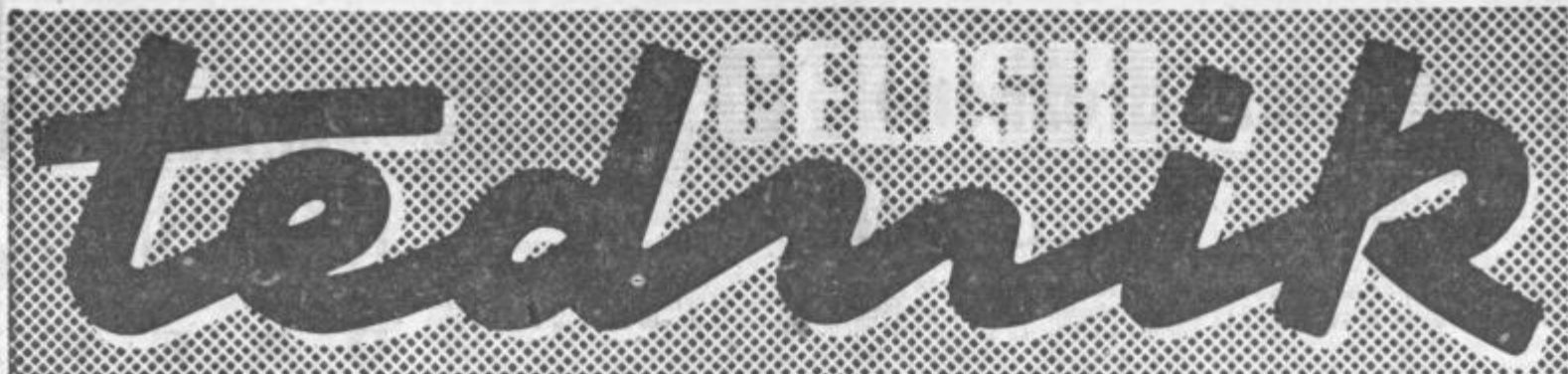

CELJE, 23. decembra 1960
Leto X., šte. 51
GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
»CELJSKI TISK«
DIREKTOR IVAN MELIK-GOJMR
UREJUIJE UREDNISKI ODBOR
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

Nekaj misli s prve seje novoizvoljenega Okrajnega komiteja ZKS

Odločnejše v akcijo pri reševanju skupnih nalog

Poživeti krajevne odbore, da bo čutiti njihov vpliv na volivce in občino

Ko so pred dnevi v Celju razpravljali na prvi seji novoizvoljenega okrajnega komiteja ZKS o organizacijskih vprašanjih in delu osnovnih organizacij ter občinskih komitejev Zveze komunistov v okraju, so po njegovih uspehih, ki so jih organizacije Zveze komunistov dosegle v preteklem obdobju, največ časa posvetili kritični obravnavi nekaterih pomanjkljivosti. Namen se je torej bil, da bi člani in organizacije Zveze komunistov pomanjkljivosti čim prej odpravile ter izboljšale delo.

O pomanjkljivem delu nekaterih organizacij Zveze komunistov je bilo ob raznih prilikah in na nedavnih okrajnih konferencah Zveze komunistov izrečenih že veliko besed, vendar držijo, kot je ugotovil v razpravi eden med člani komiteja, da se izrečene besede prepočasno uveljavljajo v praksi pri konkretnem delu.

Medtem ko so rezultati, kolikor se nanašajo na sprejemanje, lahko rečemo zadovoljivi, saj je število članov ZK v celjskem okraju v zadnjih dveh letih naraslo od 3808 na 6240 članov, pa v okraju niso preveč napredovali pri sprejemanju neposrednih proizvajalcev v Zvezo komunistov. Na seji so ugotovili, da se organizacije Zveze komunistov v podjetjih in še posebej na tistih niso razvijale vzporedno z družbenim napredkom, ki ga je zadnja leta tamkaj opazili.

Razen tega se organizacije v podjetjih še vse preveč zapirajo same vase, namesto da bi sodelovale tesno z ostalimi subjektivnimi elementi pri reševanju skupnih nalog in problemov. Na ta način se drobijo sile, večkrat ena organizacija za drugo ne ve kaj dela in uspeh katerega razdrobljenega dela je razumljivo slabši in neučinkovit. Komunisti v podjetjih bi morali bolj kot doslej sodelovati tudi pri reševanju raznih problemov na terenu, v stanovanskih skupnostih in na vasi. Tako bodo utrdili organizacije Socialistične zveze in zagotovili uspešnejše delo pri reševanju skupnih nalog v komuni. Takšno sodelovanje bo kajpak rodilo novo kvaliteto dela, ki jo zlasti pogrešamo na področjih stanovanskih skupnosti in krajevnih odborov, kjer se družbeno življenje marsikje še ne odvija v korak s časom. Zlasti v večjih krajih kot je Celje in Velenje, pa tudi marsikje drugod, bo koristilo večje sodelovanje pri reševanju skupnih potreb kraja.

V razpravi so zlasti poudarili, da člani in organizacije Zveze komunistov bavijo preveč same s seboj, namesto da bi naloge obrav-

navale konkretnije in mobilizirale širši krog ljudi za izvajanje. Vse preveč se na raznih konferencah in sestankih poudarja, da organizacije in člani ponekod še niso močnejši svojega dela, govori se preveč načelno o nalogah in smernicah okrajnega in občinskih komitejev, večkrat pa se te naloge premočno resno v praksi izvajajo.

Pred nami je kopica nalog, ki terjajo več in boljše vsebinskega dela na politično, političnem in gospodarskem področju. Vendar se te naloge organizacijam Zveze komunistov pa celo občinskimi komitejem večkrat izmuznejo iz rok. To pa zaradi tega, ker se organizacije preveč poglabljajo v razne organizacijske in operativne posege, namesto da bi politično obravnavale probleme in za njihovo rešitev mobilizirale čim večji krog ljudi tudi izven organizacije Zveze komunistov in koordinirale njihovo delo v enotno akcijo.

Vsekakor bi moral biti marsikje občutek odgovornosti komunistov večji kot doslej, še posebej pa občinski komiteji in osnovnih organizacij Zveze komunistov, ki so neposredno odgovorne za uspešnejše delo komunistov v podjetjih, na vasi in na terenu.

Zaradi pomanjkljivega dela komunistov ponekod tudi ni čutiti prave vsebine dela pri nagrajevanju po učinku. So podjetja, v katerih se hvalijo, da so uvedli kompleksno nagrajevanje. Ko so pa to nagrajevanje natanko proučili, je bilo kaj hitro razvidno, da je to nagrajevanje slabo, da nima v sebi elementov za odpravo meznega sistema, temveč je nagrajevanje vse preveč akordno. Razen tega se ponekod dogaja, da so dokaj dobro nagrajeni uslužbenci, med njimi nekateri vodilni brez posebnih zaslug sprejemajo visoke vsote, vse premočno pa so nagrajeni po učinku neposredni proizvajalci.

Tu ne gre, da bi odrekli nagrajevanje po učinku tistim tehničnim in strokovnim kadrom, ki si to s svojim uspešnim delom zaslužijo,

gre za pravo sorazmerje med njimi in proizvajalci, katere ponekod še vedno radi potiskajo ob stran. Zato bi morale politične sile v podjetjih pravilno oceniti vsebino pravilnikov o nagrajevanju in analizirati njihov učinek v praksi. Tako se pa dogaja, da komunisti to delo prepuščajo marsikje strokovnim kadrom, potem se pa ne zanimajo za družbeno vsebino sestavljenih pravilnikov. Komunisti v podjetjih bi morali vplivati tudi na delavski svet, da bi vsak mesec ocenjeval gospodarjenje v podjetju.

Druga zelo odgovorna in nujna naloga organizacij in komunistov je, da bi poživili delo krajevnih odborov, ki končno ne obstajajo le zato, da bi reševali razne komunalne probleme. Krajevni odbori so predvsem organ samouprave, ki bodo morali bolj kot doslej seznanjati volivce z raznimi odloki občine in, kar je v našem demokratičnem razvoju izredno važno, učinkoviteje vplivati na podlagi mnenj volivcev na občinsko politiko. Kjer krajevni odbori slabo delajo, so ljudje prikrajšani za najosnovnejše demokratične pravice, da bi bolj sodelovali in vplivali pri reševanju številnih problemov v komuni. Zaradi tega se večkrat poraja nezadovoljstvo med ljudmi, za kar so seveda odgovorni predvsem komunisti, ki ne storijo ničesar za poživitev dela krajevnega odbora in organizacije Socialistične zveze.

Na zaključku je sekretar okrajnega komiteja Zveze komunistov Franc Simončič poudaril, da bi bili uspehi pri delu še večji, če bi komunisti hitreje izvajali v praksi naloge, o katerih sicer večkrat razpravljajo, vendar jih vsebinsko vse prepočasno realizirajo. Tu gre za vrsto nalog iz preteklih let, tem pa se priključujejo še nove v zvezi z novim perspektivnim planom. V podjetjih po potrebi vnesti več vsebine pri utrjevanju novih odnosov in pri uveljavljanju dejanskega načina nagrajevanja po učinku. Odpraviti bo potrebno predvsem nepravilnosti, da so ponekod za isto

delo delavci različno nagradejeni, moški bolje od žensk in ljudje, ki so bližji upravi podjetja.

Vse te slabosti in pomanjkljivosti kažejo, da se organizacije Zveze komunistov ne bi smele zadovoljiti le s poročilom upravnega odbora. Komunisti in organi upravljanja naj bi bolj prisluhnili proizvajalcem in volivcem na terenu. Zato bi morali sodelovanje krepiti tudi preko boljše obveščenosti. V tem pogledu so v Keramični industriji Liboje prekosili marsikateri delovni kolektiv, saj v glasilu »Keramič« ne objavljajo le napotkov delavskega sveta in uprave podjetja, temveč je v njem čutili tudi g. as. neposrednih proizvajalcev, njihove želje, težnje in priporočila.

Vskladimo idejno-vzgojno delo s prakso

Pretekli četrtek je bila v Narodnem domu seja okrajnega komiteja Zveze komunistov, ki jo je vodil sekretar FRANC SIMONČIČ. Komite se je sestel z namenom, da bi razpravljali o zaključkih okrajne konference Zveze komunistov, ki je bila pretekli mesec in o nekaterih nalogah, ki stojijo pred organizacijo Zveze komunistov.

Uvod v razpravo je prispeval organizacijski sekretar okrajnega komiteja Jože Marolt. Dejal je, da bo moral okrajni komite v naslednjem delovnem razdobju posvetiti kar največ pozornosti številkemu gibanju članstva, izboljšanju dela osnovnih organizacij in občinskih komitejev, kadrovske politiki, ideološko političnemu delu itd.

V zadnjih dveh letih se je število članov organizacije Zveze komunistov v celjskem okraju podvojilo, kar kaže na precejšnje uspehe osnovnih organizacij, boljše razpoloženje ljudi in resnično krepitve socialističnih sil naše družbe. V letu 1958 je bilo 39 % članov Zveze komunistov delavcev in 47 % uslužbencev. V zadnjih dveh letih se je odstotek nekoliko izboljšal v korist delavcev, ki zajemajo 46 % vsega članstva, odstotek pa še vedno ni

zadovoljiv. Zato so na seji predlagali, da bi v prihodnje največ pozornosti posvetili sprejemanju delavcev v organizacijo Zveze komunistov.

Kljub razmeroma lepim uspehom je bilo sprejemanje v članstvo Zveze komunistov še precej nesistematično in včasih skoraj krivično. Ne samo, da so v nekaterih osnovnih organizacijah sprejemali nove člane le zaradi števila, tudi kriteriji so bili nepravilni in včasih za delavca dosti strožji kot za vodilno osebo in za uslužbenca.

Ko je tovariš Marolt govoril o kaznih, je povedal, da je bilo v letu 1958 v okraju 16 manjših kazni — toda 76 izključitev — v letošnjem letu pa le 12 manjših kazni in kar 96 izključitev. Ti podatki govorijo o tem, da v osnovnih organizacijah manjših kazni skoraj ne izrekajo, kar je seveda napak. Večji del izključitev bi lahko s pravišnim delom omejili, saj so skoraj vse izrekli le zaradi nedisciplin. Tudi tu se je pokazalo, da so bili mnogokje kriteriji za prestopke delavcev ostrejši kot za uslužbenca.

Pomanjkljivosti so se pokazale že pri sestankih osnovnih organizacij, kjer so marsikje od enega do drugega sestanka minili trije meseci. Nič boljše niso bili tudi nekateri občinski komiteji Zveze komunistov, saj je v celjskem okraju še vedno nekaj takih, ki so se v preteklem letu sestali le trikrat. V večini pa je bilo deo komitejev preozko. Redno se je morda sestajal le sekretariat, vse premočno pa ostali člani komiteja. Bavili so se z drobnimi problemi, ki bi jih morali reševati osnovne organizacije, ali pa razpravljali o stvarih, ki sodijo v pristojnost Socialistične zveze ali kakšnega društva.

Hitro razvoj našega gospodarstva in življenja na sploh terja politično izobražene komuniste. Idejno-politično delo se je v celjskem okraju močno razvilo. Poleg tradicionalnih oblik študija, ki so zdaj prešle v veliki meri na Socialistično zvezo, so začele tudi nekatere nove, ki se z njimi ukvarjajo tudi delavske univerze. Se vedno pa velika večina ideoloških komisij razpravlja o političnih šolah, seminarjih, morda mlogrede o nazadnjaških vplivih, dosti manj ali nič, pa o pojavih, ki nastajajo pri novem nagrajevanju, komitejski problematiki itd. Vse te pojave je nujno treba analizirati. »Zavedati se moramo,« je poudaril tovariš Marolt, »da se bodo komunisti tudi pri teh konkretnih političnih problemih vzgajali in izobraževali, morda celo bolje kot v političnih šolah ali seminarjih.« V preteklem letu se je pokazalo, da poverjenosti Zveze komunistov,

mena kulturnega poslanstva umetnikov matične države zamejskim Slovencem.

Slika prikazuje izmenjavo pozdravnih besed in daril med Komornim zborom in predstavništvom tržaške Glasbene Matice na odru Avditorija.

Te dni je naš Komorni moški zbor prejel od tržaške Glasbene Matice naslednjo pismo zahvalo: »Prosim Vas, da nam oprostite, ker se Vam šele sedaj zahvalimo za umetniško sodelovanje Vaših članov in dirigenta tov. Egona Kuneja pri koncertu v Trstu pretekli mesec. Pokazali ste, da se zavedate po-

mena kulturnega poslanstva umetnikov matične države zamejskim Slovencem.

Slika prikazuje izmenjavo pozdravnih besed in daril med Komornim zborom in predstavništvom tržaške Glasbene Matice na odru Avditorija.

Z ZASEDANJA OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA CELJE

Še hitrejša decentralizacija javnih služb

V torek dopoldne sta zasedala oba zbora Okrajnega ljudskega odbora. Razen nekaterih tekočih zadev, poročev in podobno, so razpravljali še o problematiki javnih služb, o kmetijskih posest-

vih in kmetijskih združenj glede na ekonomske razvojne perspektive ter o problematiki gozdarstva.

Pri obravnavanju javnih služb je bila v ospredju nova vloga okraja, ki z vse hitrejšim prenašanjem pristojnosti na občine dobiva in bo v naprej še bolj dobivala vloga skupnosti komun. To pa hkrati pomeni, da je potrebno hitreje prilagajati operativne organe okraju tem smotom. In sicer bolj vsebinsko kot formalno. Pri tem je hkrati potrebno urediti še vprašanje pravice in dolžnosti ustanovitelja občine pri šolskih, kulturnih, prosvetnih, socialnih in zdravstvenih zavodih. Zaostajanje v tej smeri lahko kljub silovitosti težnji za prenašanjem materialnih osnov na komune postane resna zavora. Zlasti pri občinskih odborih pa bo potrebno dati določene pravice kolektivom javnih služb, ki glede tega zaostajajo za gospodarskimi organizacijami. V zvezi s tem, bo potrebno tudi rešiti vprašanje nagrajevanja uslužbencev v vseh javnih službah.

V razpravi so odborniki poudarili, da bo v naslednjem obdobju potrebno okrepiti tudi službe, ki nudijo državljanom pravno pomoč. Gre namreč za pravno pomoč tedaj, ko posameznik iz kakršnega koli vzroka ni nagnjen k temu, da bi iskal pomoči pri odvetaiku, a mu je ta potreb-

na. Male krivice, ki se dogode zaradi napak ali nerazumevanja, človeka najbolj boljijo in težijo. Razen tega pa je v celjskem okraju tudi občutno premalo odvetnikov, da bi zadostili tudi tej zahtevi.

V nadaljevanju so odborniki razpravljali o kmetijskih posestvih in kmetijskih združenjih. Bistveno za kmetiisko proizvodnjo je, da je zelo nizko akumulativna in da se na to naslanja cela vrsta občutnih težav, ki zavira nemoten razvoj kmetijstva. Od tod na primer izvira vprašanje nagrajevanja delavcev v kmetijstvu, posredno seveda tudi močna fluktuacija delovne sile, težave z anuitetami in podobno.

Podrobno so analizirali tudi bodočo organizacijsko shemo združene organizacije v celjskem okraju. Okrajna združena zveza bo imela nastavljenih nekaj ljudi, njene naloge pa bodo predvsem organizacijske in politične narave. Hkrati pa bo kmetijsko-gozdarska zbornica prevzela in naprej proučevala ekonomske kmetijske probleme.

Na zasedanju obeh zborov Okrajnega ljudskega odbora so razpravljali tudi o nekaterih problemih s področja gozdarstva. O teh bomo obširneje poročali v naslednji številki.

ZBOR MLADIH BRIGADIRJEV

Minulo soboto je bil v dvorani Narodnega doma v Celju zbor brigadirjev, ki so letos ali prejšnja leta sodelovali na katerih koli lokalnih ali zveznih delovnih akcijah. Zbora je udeležilo nad 350 mladih brigadirjev in brigadirjk.

Na srečanju je najprej spregovoril tov. Joško Plahutnik, v kulturnem delu sporeda pa je nastopil moški komorni zbor pod vodstvom Egona Kuneja. V končnem delu zbora je bil za mlade brigadirje prirejen še ples. — Naš posnetek kaže pogled na dvorano med nastopom komornega zbora

NOVOLETNA ŠTEVILKA NA 20 STRANEH

Našim naročnikom in bralcem sporočamo, da bo izšla prihodnja številka našega lista na 20 straneh prihodnji petek. Poleg zanimivega branja za novoletno praznike bo v tej številki tudi nagradna slikovna križanka z lepimi denarnimi nagradami in koledar s sliko v koloru. Cena te številke v kolportuži bo 20 din.

VREME V NASLEDNJIH DNEH

za čas od 22. do 31. decembra
Vreme bo še nadalje zelo nestalno s pogostimi padavinami. Temperatura negotova. Kaže, da bo okoli 22. preplaval Slovenijo zrak Severnega ledenega morja in bo povzročil snežne meteje ter občuten padec temperature.

Delo v telesno vzgojnih organizacijah naj dobi družbeno priznanje

POD VODSTVOM SEKRETARJA OKRAJNEGA ODBORA SZDL STANETA SOTLARJA SO SE V PONEDELJEK DOPOLNE ZBRALI K REDNI SEJI CLANI KOMISIJE ZA DRUŽBENE ORGANIZACIJE IN DRUŠTVA. OSREDNJO TOČKO DNEVNEGA REDA SO NAMENILI RAZPRAVI O PROBLEMIH TELESNE VZGOJE IN ŠPORTA. UVODNE MISLI K TEJ DEBATI PA JE DAL TOV. KAREL JUG.

Cetudi je prvi jugoslovanski kongres telesne vzgoje nakazal smeri bodočega dela in pot novih organizacijskih oblik, se je v športu še do nedavnega čutil močan centralizem (deloma je tega še nekaj v tem času), ki bi usmerjal to dejavnost. Zraven tega so tudi politične organizacije posvetile tem problemom pre-

majhno pozornost. Zato rast novih organizacij ni šla v korak z zaželenim razvojem.

V celjskem okraju so bili po kongresu sicer napravljeni določeni koraki, da bi se podirle ograje med telesno vzgojo in športno dejavnostjo. Tako so bile ustanovljene občinske zveze za telesno vzgojo, ki pa razen v Zalcu, niso zaživele. Najbolj kritično stanje je seveda v celjski občini, kjer je ustanovljena občinska zveza takoj po rojstvu sladko zaspala. Čeprav je od tega že pol-

drugo leto se ni našel še nihče, ki bi jo obudil, oziroma postavil na druge temelje, če so bili prvi slabi. Z zelo slabotnimi koraki je stopila v življenje tudi občinska zveza v Sošanju. Isto velja za Konjice. V Mozirju in Laškem so jo ustanovili šele pred kratkim. Zato je težko govoriti o njeni dejavnosti. Ne glede na to pa kaže, da so se tu lotili dela z več odgovornostjo, kot pa v Celju in Sošanju. Vse te ugotovitve so žalostne zlasti še, če povemo, da aktivno dela v vseh teh organizacijah okoli 30.000 državljanov, zlasti pa mladine.

Vzrok, da občinske zveze za telesno vzgojo niso prav zaživele, je več. Kakor ugotavljamo, da politične organizacije, pa tudi nekateri ljudski odbori podcenjujejo to dejavnost, da niti ne vedo, kaj in kako v društvi delajo in s kakšnimi problemi se borijo, ti forumi niso niti poskrbeli, da bi poštvalni delavci v teh organizacijah dobili zaslužen priznanje. Ne gre tu toliko za materialno, pa čeprav ga ne smemo podcenjevati, kot bolj za moralno. Prav tako ni rešeno finančno poslovanje občinskih organov za telesno vzgojo. V večini primerov ti forumi še niso našli svojega skromnega mesta v občinskih proračunih. Razen tega je odprtih še več drugih vprašanih finančno-materialnega značaja, kot vzdrževanje objektov, zagotavljanje sredstev za redno delo itd.

Razprava o teh vprašanjih pa je pokazala še to, da so partizanska društva premočno razširjena, da imamo še veliko krajev, kjer so pred vojno delala telovadna društva, pa zdaj ne kažejo nobenega življenja na tem področju.

Gre torej za vrsto problemov in na to, ki jih bo treba rešiti. Zato so člani komisije za družbene organizacije in društva pri Okrajnem odboru SZDL sprejeli priporočilo, po katerem naj bodo že v januarju prihodnjega leta skupščine občinskih zvez in na katerih naj temeljito razčistijo kadrovska vprašanja ter si postavijo trdne delovne načrte. Zraven tega naj občinske zveze za telesno vzgojo oziroma občinske politične organizacije poskrbijo, da bodo dobili ti organi potrebna proračunska sredstva in da bodo skrb za vzdrževanje vseh športnih objektov prevzeli občinski ljudski odbori.

Sele na osnovi organizacijske utrditve občinskih zvez bo moč izvesti tudi ustanovno skupščino enotne okrajne zveze za telesno vzgojo. Ta pa naj bi bila že v začetku februarja prihodnjega leta.

V zadnjem tednu po domovini

Petek, 16. decembra
NA ZASEDANJU Ljudske skupščine Slovenije sta oba zbora na ločenih sejah sprejela sedem novih zakonov in šest odlokov. Med novimi zakoni je tudi o naravnih zdraviliščih. Sprejeli pa so tudi odlok o ustanovitvi okrajnega sodišča v Zalcu.

Sobota, 17. decembra
V TRBOVLJAH je bila občinska konferenca SZDL, katere sta se med gosti udeležila tudi Miha Marinko in Franc Kimovec-Ziga.

Nedelja, 18. decembra
OB NAVZOČNOSTI predsednika Ljudske skupščine Slovenije Luže Marinka so v Trbovljah odprli novo tovarno židakov iz elektrofilitnega pepela.

Ponedeljek, 19. decembra
V GLAVNEM MESTU Crne gore Titogradu so na slavnosten način počastili 10. obletnico osvoboditve. Titograd je takrat imel samo pet tisoč prebivalcev, danes pa jih je ima blizu 30.000. V počastitev te obletnice so odprli tovarno za predelavo sadja in sočiva.

Torek, 20. decembra
V ZAGREBU se je začel peti kongres SZDL Hrvatske. V imenu zveznega odbora SZDL Jugoslavije je kongres pozdravil Petar Stambolić, referat o delu in nalogah SZDL Hrvatske pa je imel predsednik Glavnega odbora Hrvatske dr. Vladimir Bakarić.

Sreda, 21. decembra
V LJUBLJANI se je začel kongres Zveze Svobod in prosvetnih društev Slovenije. Poročilo o delu prosvetnih društev po zadnjem kongresu je imel Vinko Trinkaš, predsednik Vlado Mahjan pa je prebral poročilo o delu in življenju procesa preobzrebe v delu in življenju delavskega prosvetnega društva Svoboda.

Četrtek, 22. decembra
V SPOMIN na ustanovitve prve proletarske brigade 22. decembra 1941. leta praznujemo ta dan kot dan Jugoslovanske ljudske armade.

Z LETNE KONFERENCE SOSTANJSKE MLADINE

Mladinci v velenjskem rudniku bodo izboljšali delo

V nedeljo dopoldne se je v sindikalnem domu zbrala k rednemu letnemu zasedanju mladina šoštanjske občine. Pred konferenco so pripravili prijetno slovesnost ob razvijanju zastave občinskega komiteja Ljudske mladine v Sošanju. Zastavo je razvil predstavnik Okrajnega komiteja Ljudske mladine Eml. Rojč, šoštanjski pionirji pa so ob njej zapeli nekaj pesmi.

Konferenca, ki se je začela takoj po razvijanju zastave, se je udeležila tudi član Centralnega komiteja Ljudske mladine Božo Jurak, predstavnik okrajnega komiteja Ljudske mladine iz Celja ter političnih in družbenih organizacij šoštanjske občine.

Na konferenci je sekretar občinskega komiteja Ljudske mladine v Sošanju Ljubo Nareks podal obširno poročilo o delu mladinskih aktivov, ki so v preteklem letu zadovoljivo delali. Kljub temu, da je v šoštanjski občini vključeno v organizacijo Ljudske mladine kar 84 odstotkov vseh mladih ljudi, pa je v nekaterih organizacijah ta odstotek precej nižji. V velenjskem rudniku, kjer so morali med letom komite mladine zaradi nedejavnosti celo izmenjati, so uspeli v organizacijo vključiti komaj 20 % mladine, ki je zaposlena v podjetju. Rudniški komite se je zdaj tesno povezal z organizacijo Ljudske mladine na rudarski šoli in upajo, da bodo v prihodnje uspeli število članstva zvišati.

Ob volitvah v delavske svete je bilo v šoštanjski občini izvoljenih precej mladincev in mladink, saj je odstotek mladih v organih samoupravljanja nad povprečjem celjske-

ga okraja. Tako pa je le v nekaterih manjših podjetjih, saj na primer v šoštanjski termoelektrarni nimajo v delavskem svetu niti enega predstavnika mladine.

Prav lepe uspehe je dosegla kmečka mladina. V zadnjem času so ustanovili nekaj novih aktivov Ljudske mladine, aktivne mladih zadrugnikov so pa — ker se bavijo z vzgojo kmetijskih proizvajalcev — imenovali v kuba mlad. proizvajalcev, ki bodo tud. povezovali organizacijo Ljudske mladine in zadrugo.

Po živahni razpravi so na konferenci izvolili še sedemindvajset članov občinskega komiteja, delegate za okrajno konferenco Ljudske mladine in prvič na konferenci Ljudske mladine tud. delegate za občinsko konferenco Socijalne zveze.

ODMEVI

IZ ZALSKE OBCE

V poročilu na letni konferenci mladine žalske občine je predsednik Občinskega komiteja LMS tov. Jože Zupanc med drugim povedal tudi tale primer:

Nek krojač ki dela v vasici blizu Zalca, je v uk sprejel vajenka. Toda ob sprejemu je postavil pogoj, da se bo lahko pri njem izučila le v primeru, če se bo odpovedala mesečni nagradi in če bo navzlic temu podpisala, da je to nagrado sprejemala. S tem pogojem so se strinjali tudi starši, ker so se bali, da bi se hčerka sicer ne izučila v poklicu.

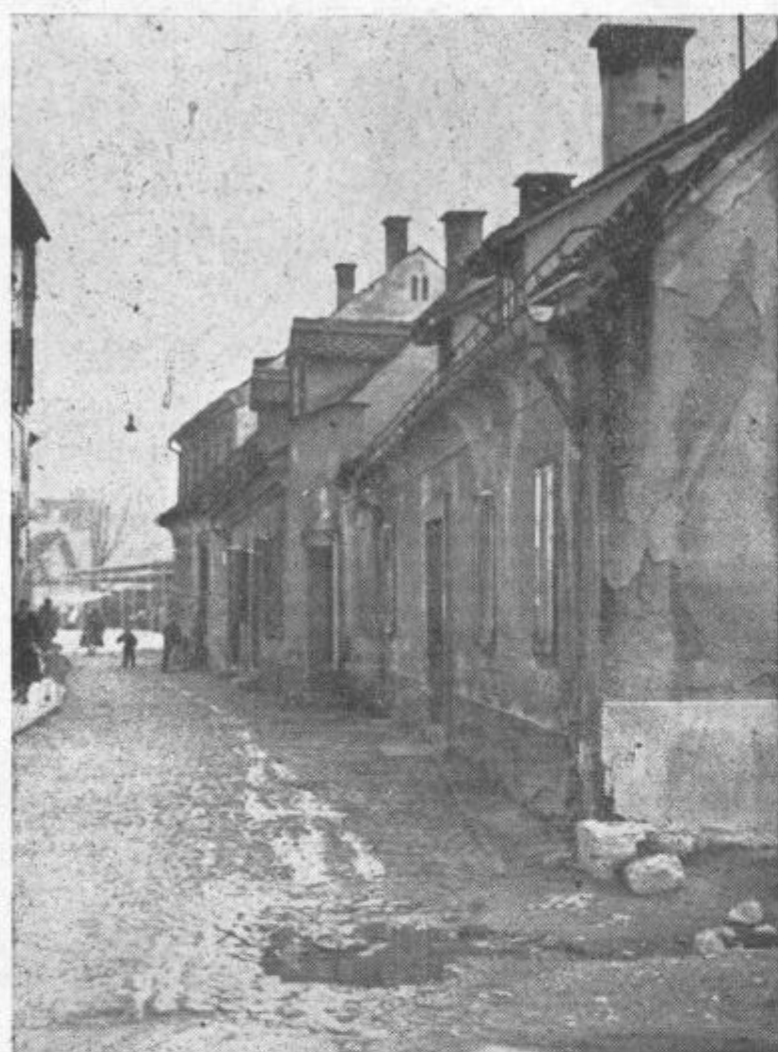
In spet iz istega vira: Mlad pomočnik je bil zaposlen pri zasebnem obrtniku polnih osem ur. Po dogovoru z njim pa ga je imel na zavodu za socialno zavarovanje prijavljenega samo za štiriurno zaposlitev. Tudi to je bil pogoj za delo, ki ga je mladi kvalificirani delavec sprejel v hojzini, da bi ne ostal brez dela.

Tovariš Jože Jan pa je v razpravi med drugim dejal: Na nekem sestanku se je oglašil tudi mladinec, da bi povedal svoje mnenje. V tem pa se je oglašil sekretar osnovne organizacije Zveze komunistov in dejal: Ti na kar tiho boš, si premlad, da bi govoril!

Vsi ti primeri so žalostni in vredni največjega obsojanja. Zal. so jih na konferenci samo označili, niso pa povedali, kaj je napravila n. pr. organizacija LMS, da bi jih odpravila, oziroma skušala odstraniti.

V PRIPRAVAH NA OBCNE ZBORE SINDIKALNIH PODRUŽNIC

Te dni so se sestali člani predsedstva Občinskega sindikalnega sveta v Sošanju in se pogovorili o pripravah na občne zборе sindikalnih podružnic. Tako bo že januarja 23 občnih zborov manjših organizacij.

Celjski motiv — posnetek, ki bo bržčas kmalu dobil muzejsko veljavo

POGLED PO SVETU

Tua res agitur, za tvojo kožo gre, človek, bi lahko vzklil s starodavnim Horacem, ko od daleč gledamo dogodke v Afriki in Aziji, pa tudi nekatere po Evropi. Na misel mi prihaja najprej Sukarnov in Naser, Koča Popović, Nehru, in za njim še mnogi drugi ugledni predstavniki ugotavljajo, da je nameroma dopuščala nered v administraciji in v gospodarstvu, ljudstvo Konga pa držala v temi nevednosti ter podpirala secesionistične in separatistične domače klike. Nepošteno vlogo pa je odigrala tudi OZN, ki ni zakonito podprla zakonite vlade Patrica Lumumbe in njegovega parlamenta.

Imperialistične sile se vračajo v Afriko v novi obliki. To kaže Kongu, to kaže tudi zadušeni prekrat v Etiopiji, to kaže stališče NATO do alžirskega vprašanja, to kaže tudi nimenje hitlerjevskega generala Heusingerja, ki je bil nedavno izvoljen za predsednika stalnega vojaškega komiteja NATO v Washingtonu. Ta smer na zavzemanje položajev s silo, vojno in z denarjem se očituje tudi v Aziji, v Laosu in Nepal. Če se to ne bo zavrlo s pametnim kompromisom v svetovnem sporazumu, potem bo nad svetom še vedno visel grozeči meč: adut, krajev, ultima ratio regum, kakor je imel navado reči topocom Ludovik XIV.

Razprava o Kongu v Varnostnem svetu je značilna za pozicijsko hlad-

no vojno po vsem svetu. Sam Nehru, ki je v Kongu po svojih visokih oficirjih v Kongu močno udeležen, pravi, da je položaj usak dan slabši in vedno nevarnejši, ker ni možno vzpostaviti nobene učinkovite oblasti. Belgijci so iz dežele odnesli tudi vse denarne in zlate rezerve, kar pomeni, da je vsaka domača oblast ogrožena.

Tudi Alžir se ne premakne nikamor. De Gaullova alžirska Alžirija je nekako slepila, h kakršnemu so se oblastniki v zgodovini že večkrat zatekli. Francoska levica lažno terja pagajanja s FLN, podobno je zaplatal znan dnevniki »Mondes«. V OZN je Francija doživela velik diplomatski poraz, ko je OZN z ogromno večino sprejela resolucijo o Alžiru. Resolucija terja referendum pod vodstvom OZN. Tudi naš zastopnik se je odločno zavzel za FLN, prav tako predsednik Tito v brzojavki Ferhatu Abasu-Abas, predstavnik FLN se je brzojavno obrnil na Tito, ki je ob prihodu de Gaulle v Alžir francoska vojska množično pobijala demonstrante. V OZN pa za Francijo niso glasovale niti tiste afriške države, ki jim je Francija v zadnjem času priznala neodvisnost zato, da bi jo podprle v njeni alžirski politiki. To so Čad, Zgornja Volta, Dahomej, Kamerun in Madagaskar.

Laos je zajet v krvavordečo grozo državljanske vojske in tuje intervencije. Uporniški general Nosavan je zavzel središče glavnega mesta, parlament se je selil na uporniško področje, princ Savana Fuma pa je obtožen, da ni izpolnjeval kraljeve volje. Severni Vietnam poroča, da gre za odkrito ameriško intervencijo, iz SZ pa je priletelo šest letal z orožjem. Izohod, to se pravi najboljši izohod je en sam: Vsako tujo intervencijo stran. V tem smislu je intervencija tudi Nehru. Isti ugledni borec za svobodo Indije je moral ugotoviti, da je tudi v Nepal demokracija praksa doživela nespeh. Napredno usmerjeni Koirala ni več na vlad. Kralj Mahendra mu očita, da je podpiral profinancionalne elemente, da bi mu vzel sijaj poštenja, ga je obtožil še korupcije.

Razprava o Kongu v Varnostnem svetu je značilna za pozicijsko hlad-

NOVOLETNA JELKA - je praznik vseh otrok

Ze ko sem ga zagledal, sem spoznal, da je razburjen, jezen.

— Kaj se je zgodilo?
— Pripravljamo se na novoletno ječko, otrokom, in to prav vsem, bi radi pripravili malo veselja in zabave, pa nam ne gre tako izpod rok, kot si želimo. Se zmeraj naletimo na nerazumevanja, na ozkost gledanja na ugovore, da ni denarja in podobno.

Ce bo šlo tako naprej, je nadejalva, potem bodo za novoletno ječko obdarjeni samo otroci fistih staršev, ki so zaposleni v takih podjetjih, kjer

imajo nekaj denarja za te namene. Na vse ostale pa bo dedek Mrz pozabil. Novoletna jelka pa je praznik vseh otrok, prav vseh in ne le nekaterih. Zaradi tega se zavzemamo, da bi se podjetja odločila za kolektivne nagrade pionirskim organizacijam na šolah in podobno. Za zakuske pa naj bi prispevali starši. Tako bi vsem otrokom pripravili enako veselje in ne bi bilo žalostnih in razočaranih obrazov, s katerih bi lahko brali: zakaj pa je on dobil, jaz pa ne?

-mb

SE ENKRAT KRITIČNA BESEDA DELEGATOV

Ko smo pred tedni objavili pod gornjim naslovom nekaj misli iz razprave delegatov na konferenci komunistov za celjski okraj, se nam je vrnila neljuba pomota. Med drugim je rečeno, da so člani Zveze komunistov v podjetju Avtomotor z ukazovanjem skoraj popolnoma onemogočili delo organov delavskega upravljanja. To trditev popravljamo v toliko, da to delo onemogočili vodilni uslužbenci podjetja.

V prostem času

Medtem, ko smo sedeli v eni sobi vojaškega kluba in se pogovarjali o tem, kako vojak preživi svoj prosti čas, da prosti čas, pa so se na drugi strani kar gnetli v veliki dvorani, posedli okoli šahovnic, brali časopise, knjige in revije.

Bilo je prosto popoldne, kakrših je veliko v tednu, popoldne, ki je bilo namenjeno kulturnoprosvetnemu in zabavnemu življenju vojakov.

Pogovor s člani osrednjega odbora za kulturno prosveto oziroma kulturno zabavno življenje je bil sila zanimiv. Ne samo zaradi tega, ker so pripovedovali o svojem delu in načrtih, temveč bolj zaradi tega, ker so potrdili že dolgo let znano resnico, da se mladi fantje med služenjem rednega kadrovskega roka ne naučijo samo vojnih veščin, temveč da imajo v prostih popoldnevih obilo možnosti za zdravo in koristno razvedrilo, za aktivno udeleževanje v instrumentalnih in vokalnih ansamblih, za šah, branje časopisov, revij in ne nazadnje tudi za telesnovzgojno razvedrilo.

Značilnost vsega tega našega dela je v tem, je dejal nekdo iz skupine, da zlasti kulturno zabavno življenje organizirajo vojski sami, torej da prihaja od vojakov za vojake. Priredbe takšnega značaja

imajo preveč obiskovalcev, so pa vedre in vesele ter se navadno nanašajo na delo in življenje vojaka.

Razen osrednjega, ima tudi vsaka enota svoj odbor za kulturno prosveto dejavnost. Hvaležno vlogo ima tudi razglasna postaja. Uveljavili smo pravilo, da se morajo s pomočjo razglasne postaje predstaviti kulturno zabavne skupine prav vseh enot. Tudi tako nastajajo zanimivi programi, ki vzbujajo vsesplošno pozornost, pa tudi dosti smeha in veselja.

S tem našim delom pa se nisimo zaprli samo v prostore vojaškega kluba. S programi zabavnega značaja smo šli tudi na druge odrede, zlasti pa med aktivne Ljudske mladine v tovarnah. Tako smo obiskali mladince Tovarne emaljirane posode, prišli med mladinke mehanične tiskalnice »Metke«, obiskali mlade ljudi iz Cinkarne itd. To so bile lepe in navduše uspele prireditve, saj ni šlo samo za izvajanje programa, temveč tudi za medsebojna spoznavanja, za razgovore in podobno. In končno vrata našega kluba smo odprli tudi drugim aktivom. Lep program so za novopodšle vojake pripravili mladinci celjskih srednjih šol kot učiteljska, gimnazijska, Ekološke in medicinske srednje šole.

Bil je v veliki-unionski dvorani.

Podobno kot na kulturno zabavno se pestro življenje odvijata tudi na športnem področju. Tekem in treningov ne manjka. Za vse to imamo tudi lepa igrišča. Večkrat pa se v dvobojih srečamo še z drugimi športniki.

Gotovo vas bo zanimalo tudi to, je spet nekdo povzel, da se vojaki v tistem času ko bivajo v Celju seznanijo tudi z zgodovino celjskega mesta, da obiskujejo muzej. Sta-

ri grad, da se spoznajo z glavnimi dogodki iz narodnoosvobodilnega boja, ki so se odigrali na tem terenu in podobno. Razen tega se seznanjajo z gospodarskim in kulturnim življenjem celjskega mesta in okraja. Tako si širijo obzorje, se učijo in delajo. Važno vlogo na tem polju imajo tudi filmi, ki jih zelo pogosto vrtimo v dvorani vojaškega kluba.

M. B.

SKLADEN RAZVOJ V NASLEDNJEM OBDOBJU

Pred dnevi je okrajni svet za blagovni promet razpravljal o vprašanju posredovanja kmetijskih pridelkov potrošnikom v industrijskih središčih, o nadaljnjem razvoju trgovine in o potrebnih investicijah za razvoj trgovine v naslednjem obdobju.

Ze grobi podatki nam pokažejo, da je promet v trgovinah v preteklih letih hitreje naraščal od predvidevanj. Predvsem zaradi hitrega povečevanja kupne moči prebivalstva. Ta težnja se kaže še v večji meri za obdobje, ki ga zajemamo z novim celjskim perspektivnim programom.

Hkrati pa lahko ugotovimo, da kljub uresničeni in preseženim investicijskim načrtom, trgovina še vselej ni toliko razvita, da bi lahko zadostila vsem potrebam potrošnikov. Zato je tudi toliko bolj pomembno smotrno izkoriščanje dejanskih možnosti za razvoj trgovine na posameznih območjih. Ze iz preteklega obdobja lahko tudi ugotovimo, da so glede razvoja trgovine dosegli največ tam, kjer so se naslonili na sredstva občinskih skladov in na lastna sredstva podjetij. Brez dvoma, da ta ugotovitve pomembno izkazuje, na kateri je končno tudi sestavljen predlog programa razvoja trgovine v celjskem okraju v naslednjih petih letih.

Priznati je tudi treba, da je okrajna trgovinska zbornica v tej smeri naredila veliko delo. Povezali so se z vsemi občinskimi in tudi z vsemi podjetji. Le tako so lahko tudi izdelali podroben načrt razvoja trgovine v naslednjih letih. Prav zaradi

tega neposrednega kontakta ima ta načrt tudi to prednost, da je do kraja realen in uresničljiv, čeprav številke govore o visokih potrebnih vsotah.

Tako računajo, da bodo skupaj v celjskem okraju v naslednjih petih letih investirali za potrebe trgovine skoraj dve milijardi dinarjev. Največ seveda v celjski občini. Sodiijo tudi, da je eden prvih pogojev za smotrno razvijanje trgovinskega omrežja skladnost investicijske politike. Zato bo potrebno v nasled-

njih letih vlagati letno v trgovino okoli 400 milijonov.

Ljudje, ki delajo že dolga leta v trgovski stroki, tudi menijo, da je velika pridobitev za trgovno lesno sodejvanje z Zavodom za napredek gospodarstva. Saj so tako dosegli, da načrti in razni predračuni niso več nerešljiv problem in da se zaradi tega gradnje ne zavlačujejo. To pa je za skladen razvoj trgovine nujno potrebno. Od tega sodejvanja si v naslednjih letih obetajo še več.

V KONJISKI OBČINI SO DOUMELI BISTVO

Pomoč se trikrat povrne

Za konjiško občino bi lahko trdili, da razen občine tudi gospodarske organizacije skrbijo za nadaljnji razvoj obiri in industrije na svojem področju. Prvi tak primer je bil pred dvema letoma, ko je Tovarna orodja Zreče dala pobudo za postavitev novega podjetja, ki bi izdelovalo umetne bruse. Sama zreška tovarna jih vsako leto rabi večje količine, ostalo pa bi seveda lahko prodali drugam. Pod okriljem zreške tovarne orodja se je začelo na tem delati, sprva sicer v manjših količinah, v neurejenih prostorih in brez vsakih izkušenj, toda v začetku letošnjega leta se je novoustanovljeno podjetje »Cometa«, ki izdeluje umetne bruse, že preselilo v lastne prostore, kolektiv pa se je povečal na blizu 20 zaposlenih delavcev. To je za Zreče vsekakor uspeh, posebno ker ima to podjetje tudi ugodne perspektive za svoj nadaljnji razvoj.

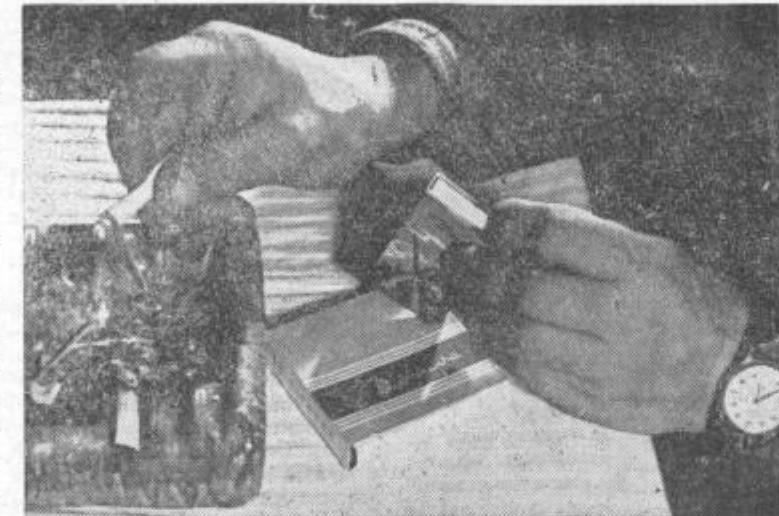
Drug tak primer je bil v lanskem letu, ko je usnjarski kombinat »KONUS« odstopil več novih šivalnih strojev in zgradbo nekdanje tovarne čevljev krojaškemu podjetju »Krojaštvor«. To se je v nove prostore že preselilo in začelo razen krojaškega dela še z izdelovanjem konfekcije, predvsem iz usnja kot na primer torbice, zaščitne obleke in podobno. Seveda je bil s tem omogočen velik razvoj tega podjetja, ki je že v zadnjih mesecih precej povečalo število zaposlenih, zlasti žena. Ker pa prav usnjene konfekcije na našem tržišču primanjkuje ni bojazni, da izdelkov ne bi mogli prodati. Ze sedanji prostori omogočajo, da lahko podjetje zaposli še precej novih delavcev, pozneje bodo po potrebah zgradbo lahko še razširili.

Pred časom pa je Tovarna orodja Zreče dala pobudo, da se v Ločah ustanovi manjši kovinski obrat v prostorih nekdanjega kmetijskega gospodarstva. Tam so precej velika posopja, ki so sedaj neizkoriščena in je z manjšo preureditvijo možno postaviti srednje veliki obrat za izdelavo raznih orodij. Za sedaj dela tam nekaj delavcev, računajo pa, da se bo njihovo število kmalu lahko povečalo. Seveda bo potrebno nabaviti še nekaj strojev in drugih naprav, potem pa bodo seveda lahko zaposlili še nove delavce, ki jih je

v bližnji okolici dovolj, saj je edina industrija v kraju opekarna. Mimo tega pa kaže omeniti tudi to, da je podjetje »KOSTROJ« močno pomagalo novemu podjetju »Ključavničarstvo«.

Vsi ti primeri kažejo, da se ob sodejvanju občinskih organov in gospodarskih organizacij za marsikatero gospodarsko vprašanje v občini ugodno rešijo.

L. V.

Nervozni prsti so lahko zanimiv motiv, nervozni prsti pa hkrati prižigajo cigareto za cigareto. — Koliko denarja gre tako v zrak?

Utrinki ZARES HVALA

Nenavadno lepo presenečenje je bilo. Prijatelj se je tretjo decembrsko soboto vozil v avtobusu na progi Celje—Zagreb. Vstopil je v Rogaske Slatine in izstopil v Smarju pri Jelšah. Na avtobusu se je zaklepetal z znancom, ki ga že dolgo ni videl. Prijazen spovednik — žal, mu imena ne vem! — je ponudil vozno karto. Prijatelj mu je dal med smehom petstotak in se še mimogrede malo pošalil. Tako sta spregledala, da je plačal s petstotakom in je sprejel le vozovnico ter trideset dinarjev. Sele doma je ugotov-

vil, da mu v denarnici manjka 400 din.

V ponedeljek pa je v Celju srečal spovednika. Pomislite, takoj mu je prijazen vrnil štiristo dinarjev. »Tudi sam sem ugotovil višek, pa nisem vedel odkode, se je smejal. Prijatelj mu je iz srca hvalen: ne toliko zaradi denarja, temveč zaradi lepe poštenosti in toplega odnosa do potnikov. Zares: hvala!

Brez pojasnila

Preko šestdeset jih že šteje. Čurst je in krepke postave. Oni dan si je začel črno volneno jopico. 40 km

Res, dokaj nenavadno!

V zadnjih dneh so imele skoraj vse zadruge na hmeljarskem območju svoje občne zbornice. Razpravljali so o reorganizaciji zadrugištva in snovanju močnejših zadrugišnih enot. Na domača vseh zborih zadrugišnikov in tudi na drugih sestankih, ki so bili pred zbori, pa je prišla v ospredje kritika o poslovanju podjetja za odkup in prodajo hmelja »Hmezad«. Kaže, da ima ta spontana kritika tehtnejše vzroke in da ne gre zgolj za »godrnjanje«.

Zadrugišniki hmeljarji niso zadovoljni s poslovanjem »Hmezada« in sicer iz preprostega razloga, ker prevzem hmelja zavisi od enega človeka na »rampi« in od tega kake volje je — torej, če je vstal z dnevo ali z leve noge. Tako so bili pogosti primeri, da so hmeljarji zavrnili. Hmelj je peljal nazaj domov. Res je, da ima »Hmezad« zaradi pomanjkanja skladniških prostorov velike težave in da najprej odkupuje boljši hmelj. To je v sedanjem poobčaju (staro skladišče je zgorelo) razumljivo. Razumljivo pa bi tudi bilo, da bi hmeljarjem povedali, da bodo hmelj III. in IV. vrste lahko oddali pozneje. Tega pa žal ljudem navadno niso povedali. Baje so nekateri celo na »rampi« zvedeli, da je bolje, če hmeljar sam peče hmelj v Ložnici ali Savinju, kot da ima Hmezad še s tem prevozom stroške.

Toda to še ni vse, so povedali hmeljarji na zborih zadrugišnikov. Dogajale so se celo prav smešne stvari, ki z zdrav pametjo nimajo veliko zveze. Tako so na »rampi« hmeljarji zavrnili, češ da je njegovo b'ago III. in IV. vrste in da ga ne bodo prevzeli. Taisti kmetovalec pa je čez teden dni peljal k »Hmezadu« znova svoj hmelj in sicer isti hmelj. Tokrat pa so ga sprejeli, češ da je II. vrste in da kvaliteto ustreza!

Podobnih primerov je bilo v Savinjski dolini v jesenskih

dneh mnogo. Brez pomena bi bilo, če bi vse naštevati. Mor-da pa je prav, če zapišemo nekaj misli, ki so jih dali hmeljarji.

Ali ne bi bilo bolje, če bi hmelj prevzemala komisija, da zadeva ne bi bila odvisna od enega človeka in njegove volje?

Zakaj ne bi sedaj, ko so se domača vsi zbori zadrugišnikov odločili za enotno združenje v Spodnji Savinjski dolini — torej, za enotno hmeljarsko politiko, priskrbeli posle prevzemanja in prodaje hmelja k tej zadrugi?

Zakaj uslužbenci »Hmezada« tudi letos niso poskrbeli, da bi izkoristili ustrezne skladiščne prostore, ki jih je v Savinjski dolini še dovolj?

Morda ob koncu samo še eno sličico. Pred časom sem se peljal iz Mozirja po novi asfaltirani cesti. Izpod Letuša sem srečal kmetovalca, ki je peljal ba'e hmelja navzgor. Začudilo me je in vprašal sem ga zakaj jih peče namesto proti Začu v nasprotno smer?

Bil je starejši možakar. Doživel je mars kaj. Ko mi je odgovoril, pa so mu bile oči polne soza. Tako me je dejal: »Pečeset let se že peham po hmeljevih brazdah in vseh petdeset let mi v jeseni še nikoli niso na »rampi« kratko malo rekli — peči svoj hmelj nazaj ne bomo ga odkupili!

Možakar je sklučeno naprej »capljal« za svojim konjčkom, ki je v'ekel tovor velikega gorja. Toda ni težko ugotoviti, da se gorje sprevrže v protest, da veliki naloženih vozov, ki so jih zapejali hmeljarji nazaj v Zača pomeni veliko politično škodo. Vprašanje pa je, če se ljudje, ki so v »Hmezadu« te napake zagrešili, tudi tega zavedajo in če so tudi dovolj močni, da bodo vso to škodo popravili.

Zažigati kozo'ce je namreč prav lahko, veliko težje pa jih je pogasiti.

M. Iršič

Tudi v konjiški občini

Zadrugišni svet kmetijskih zadrug v konjiški občini so v teh dneh razpravljali o združevanju zadrug. Trenutno so v občini štiri kmetijske zadruge, pred leti pa jih je bilo kar enajst.

Razprave na zborih zadrugišnih svetov so pokazale, da se večina ogreva za ustanovitev ene zadruge, ki bi zajela vse območje konjiške občine. Nekateri pa so menili, da bi morda bilo bolje, če bi se združile le tri zadruge v Dravinjski dolini, medtem ko bi ona v Vitanju ostala samostojna. Svet za kmetijstvo je zato ustanovil posebno komisijo, ki se temejito prouča gospodarske koristi ene in druge in načrt združitev.

Mnenja na zborih zadrugišnih svetov so, da bi vsekakor ena močna zadruga v občini tvorila dokaj močnejšo osnovo za hitrejšo modernizacijo in razvoj kmetijstva. Saj bi dejansko s svojimi skladi lahko vsako leto urenila tudi načrte, ki so vezani na večje investicijske zneske. Velika in močna zadruga pa bi hkrati tudi lahko rešila poredke kadrovske probleme, ki so dejansko osnova za prehod na intenzivnejše kmetovanje v tem območju.

Kdo je kriv?

Uslužben sem pri nekem celjskem podjetju. To niti ni toliko interesantno, zanimive pa so okoliščine, ki so me navedle, da sem napisal ta odstavček.

Ze v juliju sem opazil, da z mojo »plačo« nekaj ne more biti v redu, čeprav sem kljub temu dobil dokaj visoko vsoto. Tisti mesec sem namreč opravil kar 310 delovnih ur. Tu je sicer visoko število nadur, toda delal sem ob nedeljah, praznikih — podnevi in ponoči, kakor je pač prišlo. Veste za nočne čuvaje ni praznikov. Priznati moram, da tudi delo ni pretežko, vendar je toliko večja odgovornost. Tisti mesec sem torej imel kar 118 nadur, toda izplačali so mi le 102 naduri.

Torej pomota, in sicer dokaj drobna. Dogodka niti omenjal nisem, ker sem bil prepričan, da se kaj podobnega naslednje mesece ne bo ponovilo. Toda, jo! napake so se začele vrstiti kot letna obdobja ena za drugo. V avgustu sem namreč znova zasledil napako v obračunu osebnih dohodkov. In sicer večjo napako, za moje pojme in dohodke ogromno napako. Namesto 252 dve delovni uri so mi obračunali samo 236. Razen tega je bil te-renski dodatek po nekem nalogičnem naključju zmanjšan za 715 dinarjev.

Ko sem zahteval, da napako popravijo, je prišlo do širokih razlag — celo do prepira. Na koncu koncev pa je uslužbenka, ki te zadeve ureja, le pristala, da bo napako popravila pri izplačilu za naslednji mesec.

Tako sem čakal september. Topli in sončni poletni dnevi so se pretvarjali v čemerno jesensko dolgočasje in v znane sive jesenske meglice. Res, da je sonce od časa do časa pokukalo, da bi pozneje lahko znova odstopilo mesto oblakom in megli. Prav s takimi občutki sem dokončal tudi september. Kaj bo?

Plačo sem dočkal. Presenečen sem bil. Veliko so mi izplačali. Celotno kopico bankovcev, kar je za skromnega človeka, ki še povrh ni navajen na to, velika posebnost. Obe napaki iz avgusta so mi namreč popravili, razen tega pa so mi izplačali še 4027 dinarjev nagrade. Lepo, sem si mislil. Stanje se je hitro popravilo in skoraj sem od veselja zapel. A sem se le, ne vem zakaj, vzdržal. Čez nekaj dni pa je prišel »tuš«. Zvedel sem, da bom moral nagrado vrniti, češ da ni moja in da gre za napako! Ko sem nato natanko pogledal izplačilni listek, sem ugotovil še drugo napako. Namesto 1950 dinarjev terenskega dodatka so mi izplačali samo 1104 dinarjev.

Znova je prišlo do pritožbe, razburjanj in prepir, na koncu pa so mi obljubili, da bodo zadevo popravili. Zal pa je ostalo le pri obljubi. V takem razpoloženju je pri-lomastil še oktober. Grom in strelal! Zdal pa je udarec bil res prehud. Odtegnili so mi tistih 4027 dinarjev, in sicer od mojih dohodkov, čeprav je nagrada v preteklem mesecu bila obračunana v bruto znesku.

Istočasno pa so (hote ali ne-hote) pozabili, da popravijo napako, ki so jo zagrešili v moji škodo, in sicer z razliko za terenski dodatek. Ko sem po tem dogodku nekoliko odločnejše nastopil, so ravnali z mano, kot da od njih zahtevam miloščino.

Vidite, sedaj smo že globoko v decembru. Sive jesenske meglice sprejemajo vse temnejše barve, a tudi zemljo je že de-

loma pokrila snežna odeja. Ta čas so se odgovorni uslužbenci za izplačila v podjetju tudi spomnili, da popravijo napako okoli »fajmozne« nagrade. Toda hkrati so tudi pozabili na napake v juliju in septembru. Se naprej dostojanstveno mo-druejo, in sicer hermetično zaprti z velom ciničnega molka.

V. K. Celje

Kdo pa je res kriv?

Pismo, ki smo ga dobili od tovariša V. K. smo objavili v celoti. In sicer polem, ko smo se podrobno pozanimali o tem. Tu namreč ne gre za podjetje, gre zgolj za problem, ki presega, kot smo ugotovili, domeno osebnega menja in je že družbeni problem, vprašanje od-nosov.

Kar možakar v sestavku navaja, je res, razen izplačila za mesec julij. Manjkajočih 16 ur je namreč dobil v obliki izplačila za delo v prazničnih dneh. Zanimivo pa je to, da je uslužbenec, ki te zadeve obračunava, hotel tudi mene prepričati, da je vse ostalo pravilno. Žal ni šlo, ker je »poštevanke« pokazala, da ima tovariš V. K. prav. V septembru mu niso izplačali 846 dinarjev, čeprav si jih je zaslužil. Vendar to ni tako bistveno. Napake se lahko prijetijo povsod in slučaj lahko tudi nanese, da napake zadenejo nekoga večkrat. Bistven pa je zadnji stavek pisma: »... in tako oni še naprej »tuhtajo«, zakriti s tenci- cničnega molka!«

Morda je tak stavek tudi ciničen, je pa vsekakor zelo resničen. In sicer s pristaikom, da tovariš V. K. ni vedel zakaj in kako je do tega molka prišlo.

Prav ugotavljanje tega ozadja pa ima poseben prizvok. Pokaže nam tudi škodljivo pojso, ki ga še lahko srečamo v naših podjetjih. In sicer birokratsko obravnavanje človeka, kar po navadi zagreši le nekaj ljudi. Kričda pa potem pade na ves kolektiv in podjetje. Kako je bilo v tem primeru?

Tovariš V. K. se ni strinjal z obračunilci, ki mu jo je dal njegov neposredni predpostavljeni. Vsak je pač bil prepričan, da je njegovo mnenje pravilno. Po čisto razumljivi logiki se je delavec pritožil na upravni odbor. Preden so to zadevo obravnavali na upravnem odboru, so hoteli imeti še podrobno obrazložitev z dokumentacijo. Tako je njegova pritožba prišla znova v »neposredno predpostavljeno« in ta je delavca poklical. Znova mu je povedal svojo verzijo razlage, pritožbo pa spravil v predal. Tam smo jo tudi našli, ko smo zadevi skušali priti do dna.

Ali ni to grobo kršenje delavčevih pravic? Če se delavec ni strinjal z mnenjem predpostavljenega, je tu-

daleč se je pripeljal v Celje. Vljudo- no so ga postregli, toda, nesrečni- ku je bila jopica nekoliko tesna. Morda je bil tudi nekoliko okoren, ker ni navajen v'leči zadrug. Zdruga se mu je nekako malo zapela, zato je poprosil, naj mu pomagajo. To se je dogajalo v prodajalni. Hotel je drugo, pa so ga neprijetno zavrnili.

»Zato ne jamčimo. Kaj pa se tako redite? Manj jejte!«

Plačal je nekaj okrog sedem tisočakov in zagrenjeno zapustil trgovino. Vedno je nasmejan in šaljiv, vedno tisti dan je bil silno moč. Vprašajte ga, če ni bilo res tako, tovariša Reinerja iz Podčetrka.

di razumljivo, da le-ta ne more v imenu upravnega odbora odločati. Najmanj pa ima seveda pravico kar koli ukrepati v imenu upravnega odbora. Najbolj škodljivo pa je, če problem, ki obstoja, reši tako, da spravi pritožbo v predal. To namreč hkrati pomeni tudi ignoriranje pomena upravnega odbora, čeprav se nekdo na ta način lahko izogne neugodnemu položaju, ki bi nastal, ko bi se zadeva z napakami odkrila.

Ce zadevo še naprej precejujemo, ugotovimo, da je ono o činičnem molku o veliki meri upravičeno. Seveda s pristaikom, da delavec ni vedel, da ta molk ni pozvočil upravni odbor podjetja, temveč človek, zaradi katerega se je pritožil. In še naprej — ni nujno, da se mora delavec strinjati tudi z odločitvijo upravnega odbora. Po vseh predpisih in glede na razvoj samoupravnih organov ima tudi vso pravico, da se zoper sklep upravnega odbora pritoži še pri delavskem svetu podjetja. Toda tega ne more storiti, če od upravnega odbora ni dobil glasu. Upravni odbor pa tudi zadeve ni mogel obravnavati, če je pritožbo nekdo kratko malo spravil v predal. Od tod tudi »cinični molki«.

Molk iz teh vzrokov pa je lahko hudo nevaren. Najbolj zato, ker ljudje tako tudi nehoti pridejo do napačnega prepričanja, da se kratko ma o nikomur ne morejo pritožiti. Zadeva pa ima še en vprašaj. Tovariš V. K. ima mesečne dohodke, ki se gibljejo okoli okrajnega povprečja. Razumljivo je, da mu je pri tem vsak »dinar« pomemben — stotak pa še bolj. Vsakdo si namreč življenjsko raven kroji po rednih dohodkih. Po teh živci. Razumljivo je tudi, da izredne prilicnostne dohodke porabi tudi za izredne

izdatke. In sicer zato, ker računa tudi vnaprej na redne dohodke. In kaj se zgodi, če mu zaradi za pisalno mizo napravljenе napake izločajo premijo, za katero ni bil upravičen? Nekateri bodo rekli, naslednji mesec mu bomo isto vsoto odbili in zadeva bo znova v redu.

Vendar vsa zadeva le ni tako preprosta niti v redu. Če je tovarš V. K. v septembru dobil štiri tisočake premije, je tedaj upravičeno menil, da mu tudi pripadajo. Ker pa so bili to njegovi izredni dohodki, je tisočake porabil tudi za izredne izdatke. Povedati pa je treba še to, da bi teh izrednih izdatkov ne bilo, če bi ne bilo izrednih dohodkov. To je dokaj težji problem. Premijo, ki so mu jo napačno izplačali, so odbili od njegovih rednih dohodkov. Torej od tistega dela dohodkov, s katerimi se preživlja in od katerih je odvisna vsa njegova družina. Zaradi tega je tudi razumljivo, da taka oblika občevarjanja z ljudmi zadene človeka, družino in njihovo življenjsko ravnanje. Se bolj postane problem pereč, če človek v podjetju ni mogel izve, da gre za samovoljno in neodgovorno, ali vsaj nepremišljeno dejanje.

Taka je bila zadeva okoli pisma, ki nam ga je poslal tovarš V. K. s prepričanjem, da mu bomo pomagali. Naš namen pa ni bil, da bi njemu pomagali, ker ne gre za to, da bi stoppe uporabljali za reševanje osebnih problemov vsakega posameznega prebivalca. Trčili pa smo pri obravnavi na dokaj pomemben družben problem. Čeprav je končno tudi res, da bi morda brez našega posredovanja pravica V. K. zaspala v prašnem predalu.

Mile Iršič

BALADA O PRAŠNEM PREDALU

Poceni zbirka

Sest drobnih knjižic žepnega formata, koledar in barvna reprodukcija enega izmed dveh velikih slovenskih slikarjev — Riharda Jakopiča oziroma G. Antona Kosa zaključuje letošnjo zbirko Prešernove družbe.

Redni naročniki, pa tudi priložnostni bralci bodo prav gotovo z ljubeznijo segli po njej, saj jim bo nudila dovolj zanimivega branja.

Zbirka obsega trije leposlovnih in trije poljudnih del. Tu so Zgodbe s Severa in Juga Jacka Londona, v katerih nam pisatelj razkriva ljudi in dogodke, ki jih je bil sam doživel v kratki, toda burni dobi svojega življenja. Zgodbe so napisane s tolikšno močjo, da je težko odložiti knjigo, četudi so njegovi junaki včasih že kar bajeslovni.

Manj znana je prav gotovo sovjetska pisateljica starejšega rodu Lidija Seifulina. Njeno najboljšo delo Virineja je tragična povest o kmečki ženski, ki jo je spontano začel očističiti vihar Oktobrske revolucije. Delo je pisateljica tudi dramatisirala in dosegla z njim velik uspeh v znanem teatru Vahtangova v Moskvi.

V letošnji zbirki Prešernove družbe najdemo še Clementa Richlerja nenavadno zgodbo o dečku Ti-Koju in njegovem morskem psu, zgodbo o tem, kako je Ti-Kojo vzgojil morskega psa, da bi dobil pravico do lova v saint pierrskem pristanišču.

Redni naročniki kakor priložnostni bralci bodo naposled z zanimanjem prebrali zadnjo knjigo dr. Antona Polenca iz živalskega sveta, v kateri bodo po črni risbi in fotografiji našli dovolj avtentičnih opisov srečanj s pragozdskimi živalmi.

Zlasti je pozornosti vredna knjiga o filmu Vitka Muska, ki obravnava pomen filma v človeškem življenju in njegov razvoj. Knjiga je prav tako opremljena s posnetki iz prizorov iz velikih svetovnih in domačih filmov.

Kot praktični pripomoček pri urejanju in opremitvi naših stanovanj bo prav gotovo s pridom koristila s tekstom in skicami bogata knjiga Stanovanje Spolarja-Tavčarja. Če dodamo k vsemu temu še Koledar, v katerem je poleg gradiva iz naše preteklosti še dovolj tehničnih prispevkov s področja našega družbenega življenja, iz znanosti in tehnike, pa iz življenja afriškega kontinenta, kakor tudi dovolj leposlovnih prispevkov, je že iz teh nekaj suhih podatkov videti prizadevanje Prešernove družbe, da bi svojim številnim rednim naročnikom, kakor številnim priložnostnim bralcem nudila kar najbolj pestri izbor kvalitetnega čitiva.

Koncert Ljubljanskega jazz ansambla

Minuli teden je Celje obiskal Ljubljanski jazz ansambl in se nam predstavil kot odlična skupina interpretatorjev klasičnega in novejšega jazzja ter zabavnih melodij. Med vokalnimi solisti je imela največ uspeha Marjana Deržaj. Zraven nje pa sta sodelovala še Majda Sepe in Matija Cerar, ki se je to pot prvič predstavil celjskemu občinstvu.

To je bil lep večer; dvakrat razprodan dvorana pa je dokazala, da je v Celju veliko število ljubiteljev jazzja. Prireditelj je pozval Celjska mestna hranilnica, ki si je zagotovila dobro reklamo, obiskovalcem pa pripomogla do sedmih lepih denarnih nagrad.

-vran

S polic Študijske knjižnice

Baade F.: Weltenergiewirtschaft. Hamburg 1958. S. 177/375.
 Baytendijk F. J. J.: Mensch und Tier. Hamburg 1958. S. 177/374.
 Erich O. A.: R. Beitz: Wörterbuch der deutschen Volkskunde. 2. Aufl. Stuttgart 1955. S. 174/127.
 Glockner H.: Philosophisches Lesebuch. II. Stuttgart 1950. S. 174/1207.
 Heilmann W.: Wörterbuch der Pädagogik. 5. Aufl. Stuttgart 1957. S. 174/194.
 Heilmann W.: Wörterbuch der Psychologie. Stuttgart 1959. S. 174/251.
 Huizinga J.: Europäische Humanismus. Erasmus. Hamburg 1959. S. 177/378.
 Jantzen H.: Ottonische Kunst. Hamburg 1959. S. 177/389.
 Holstatter P. R.: Einführung in die Sozialpsychologie. 2. Aufl. Stuttgart 1959. S. 174/295.
 Kayser W.: Die Wahrheit des Dichters. Hamburg 1959. S. 177/387.
 König René: Grundformen der Gesellschaft. Die Gemeinde. Hamburg 1958. S. 177/379.
 Marcuse H.: Amerikanisches Philosophieren. Hamburg 1959. S. 177/384.
 Ramm Th.: Der Frühsozialismus. Stuttgart 1956. S. 174/223.
 Stanislawski K. S.: Theater, Regie und Schauspielerei. Hamburg 1958. S. 177/368.
 Wilpert G.: Sachwörterbuch der Literatur. 2. Aufl. Stuttgart 1959. S. 174/251.
 Knjižnica je odprta vsak delavnik od 8. do 18. ure, ob sobotah pa samo od 8. do 13. ure.

Izobraževanje v obrti

Na skupni seji sveta za obrt in delo pri celjski občini so pred dnevi obravnavali vprašanje problematike strokovnega šolstva in izobraževanja v obrti ter s tem v zvezi vprašanje ustanovitve centra za izobraževanje. Poročilo o razvoju obrtniškega kadra je zajelo nekatere značilnosti strokovne vzgoje nekoč in danes ter nekatere pomankljivosti in vzgoje v njeni dosednji praksi.

Preusmeritev izučevanja obrtniškega kadra, je bilo rečeno, ni sledila zahtevam gospodarstva. Poglaviti vzrok za to moremo iskati v tem, da strokovno šolstvo ni imelo dovolj trdne zveze s potrebami gospodarstva. Vprašanje kadrov za industrijo smo pričeli reševati šele s praktičnim poukom, vendar tudi tak tip šole ni ustrezal potrebam podjetij.

Dosedanje razmere vzgoje in izobraževanja obrtniškega kadra so upravičeno naletele na negativno oceno. Slabosti so se pokazale že v odnosu med šolo socialističnega tipa in zasebnimi delodajalci. Tudi izobrazbeni cilj ni bil dosežen; premalo časa je bilo posvečenega strokovnim predmetom, učni načrti so bili nesmotni, predmetniki prenatrpani, organizacija pouka pa je dopuščala možnost, da je delodajalec zadrževal učenca v delavnici še preko predpisane delovne časa.

Družbeno upravljanje je tudi na te šole zaneslo novega duha, resolucija o strokovnem izobraževanju pa je že v veliki meri prispevala k izvajanju reforme.

Ker razvoj družbenih obrtnih obratov, zlasti storilne dejavnosti vse bolj zaostaja za splošnim razvojem gospodarstva, so se tudi tu pokazale potrebe po novih metodah izobraževanja. Po resoluciji ZIS ima novo strokovno izobraževanje nalogo, da usposobi posameznika za določeno strokovno delo v družbi, pri čemer nudi najširše možnosti posameznim gospodarskim organizacijam, da sistem strokovnega izobraževanja prilagodijo svojim specifičnim pogojem. Težišča izobraževanja bi bilo treba prenesti v obrtne obrate, vse pomožne izobraževalne ustanove (vajenske in mojstrske šole in drugo) pa naj bi predvsem izpolnjevale zahteve obrtnih gospodarskih organizacij — izobraževalna dejavnost naj bi težila za čim popolnejšo povezavo teorije s prakso, upoštevanje pridobitve znanosti in tehnike. Da bi lahko uresničili napredno prizadevanje glede vzgoje strokovnih kadrov v obrti, bi bilo hkrati z izpopolnjevanjem mladine treba usposabljati tudi odrasle in ustvariti

enotni sistem. Strokovno izobraževanje, bi moralo tedaj težiti k širšemu uvajanju raznovrstnih oblik izobraževanja na delovnih mestih ter s tem v zvezi k vsklajevanju vsebine, metod in trajanja izobraževanja, da bi le-to ustrezalo starosti, izobrazbi, delovnim izkušnjam in zahtevam poklica, za katerega se kadri usposabljajo.

Takšno izobraževanje pa bi se moglo uspešno uveljaviti le v izobraževalnih središčih, ki naj bi pre-

vzela funkcijo dosedanjih vajenskih šol.

Tako je bil predmet razprave obeh svetov središče za strokovno izobraževanje, ki naj bi ga ustanovili pri vajenski šoli »Borisa Kidriča«. Oba sveta sta sklepe soglasno sprejela, in ker ustanovitev nalaga določene materialne obveznosti, predlagala sporazumno rešitev, naj bi poleg ustanovitelja angažirali še soustanovitelje iz vrst gospodarskih organizacij.

35 let šoštanske godbe na pihala

V soboto zvečer je bila v prosvetnem domu v Sošanju lepa in prigrščna slovesnost, saj je godba na pihala »Zarja« tovarne usnja s celovečernim koncertom počastila 35-letnico obstoja in delovanja. Koncerta in proslave so se udeležili številni predstavniki javnega in političnega življenja šoštanske občine kot Stane Ravljen, Janko Zevart, Rafko Zagar, pokrovitelj Andrej Stegnar in drugi. Med gosti so bili tudi zastopniki številnih godb na pihala iz drugih krajev.

Po uvodnem delu koncerta in pozdravnih besedah predsednika godbe Franca Hlačerja je nastanek in razvoj tega ansambla spregovoril predsednik šoštanske Svobode Maks Podlesnik.

Pobuda za ustanovitev godbe na pihala je vznikla ob praznovanju prvega maja 1925. leta. Dala pa sta jo Anton Mlinar in Jože Zagar. Po zaslugi Antona Arzenška, ki je to misel močno podprl, je kolektiv tovarne usnja v Sošanju na sestanku 23. junija istega leta sprejel sklep, da bo zaslužek enega dne prispeval za nabavo instrumentov. Prvega maja naslednjega leta je imela godba že svoj prvi nastop, ki je povzdignil praznično razpoloženje. Tako se je začela bogata pot ansambla, ki pa je v letih svojega obstoja doživel tudi marsikak udarec. Med enajstimi kapelniki zasluži posebno mesto Jože Mazej, ki je ta kolektiv vodil več kot eno desetletje. Leta 1957. je godba ostala brez kapelnika. Nekateri so mislili, da se bo razšla. Toda, zgodilo se je ravno obratno — godba se je obdržala in utrdila. Ostala je enotna in umetniško neokrnjena. Zraven tega se je v tem času tudi številčno povečala. Od 32 članov, kolikor jih je imela 1955. leta, se je do prazničnega dne število godbenikov povečalo na 47; na proslavi 35. letnice pa so v svo-

je vrste sprejeli še 17 novih članov, predvsem mladincev. Med novospregledimi so bila tudi tri dekleta. Na novo in uspešno pot umetniške rasti pa je godba stopila po osmem oktobru 1958. leta, ko je njeno vodstvo prevzel duša glasbenega življenja v Sošanju Silvo Tamše. Z njim je godba dobila tudi drugega šoštanskega kapelnika sploh. Z njegovim prihodom in prevzemom umetniškega vodstva se je v godbi marsikaj spremenilo; spremenil pa se je tudi njen instrumentalni sestav. Po zavrnem in saksofonom bodo že v bližnji bodočnosti sledile oboe, fagoti... Tako bo godba prerasla iz pihalne godbe v pihalni orkester.

Da je godba dosegla visoko umetniško stopnjo ima dosti zaslug tudi kolektiv tovarne usnja, v katerem je našla pomoč in razumevanje, kadar koli ga je potrebovala in iskala.

Proslavo 35-letnice obstoja so izkoristili tudi za to, da so se izrekli priznanje vsem članom tega priljubljenega ansambla, zlasti pa še tistim, ki v njem delajo več kot dvajset let.

Koncert, ki ga je občinstvo sprejelo z velikim navdušenjem, je imel dva dela. Resnemu delu so sledile skladbe lahkega, zabavnega značaja.

-mb

Knjižnice in izobraževanje

V vrsto vprašanj, ki jih je obravnavala skupščina Okrajnega sveta Svobode in prosvetnih društev, sodi tudi dejavnost sodelstva za knjižnice in sodelstva za izobraževanje.

Sosvet za knjižnice je skrbel predvsem za izboljšanje dela v knjižnicah ter za njih utrditve. Pri tem je imel z ustanovami stalne stike, nudil jim je strokovno pomoč in tudi njegova zasluga je, da se je skrb za knjižnice občutno izboljšala.

V tem pogledu je na prvem mestu žalska občina, ki ima kar tri vzorno urejene knjižnice — v Zalcu, Sempetru in Preboldu. Zadnja je po svoji okusni urejenosti in pestri knjižni zbirki med prvimi v okraju. To pa je predvsem zasloga požrtvovalnega knjižničarja, kakor tudi razumevanje tekstilne tovarne, ki je knjižnico gmočno podprla.

V okviru celjske Svobode se je močno uveljavila delavska knjižnica v Gaberju. Če bi razpolagala s primernejšimi prostori, bi se prav gotovo uvrstila med najboljše knjižnice v okraju. Dobro poslovanje knjižnice v Storah prav tako molijo slabe prostorne razmere, ki služijo še drugim namenom.

V laški občini sicer za knjižnice niso mnogo storili, pohvale vredna pa je pobuda, da so pričeli razmišljati o menjavi knjig med knjižnicami in o obnovi knjižne zbirke občinske knjižnice.

Medtem ko posvečajo v Mozirju dovolj skrbi vlogi knjižnic v izobraževalnem procesu, za konjsko občino to ne velja. Tu je trem knjižnicam okrajni svet prispeval nekaj knjig. Precej boljše je stanje v Sošanju in Velenju, pa tudi v šentjurski in šmarnski občini.

Ce upoštevamo, da je v 76 knjižnicah 72.452 knjig in da je v preteklem letu 103.517 bralcev prebralo 197.392 knjig, ugotovimo, da se je stanje kljub nekaterim težavam bistveno izboljšalo ter da knjižnice koristno služijo namenu.

V okvir kulturno prosvetne dejavnosti sodi tudi izobraževalni sosvet. Medtem ko sprito spremenjenih pogojev dela ob ustanovitvi delavskih univerz ni mogel takoj najti svojega področja, je kasneje poiskal nekatere nove oblike in je ob uporabi razpoložljivih audiovizualnih sredstev na enem izmed plemenov Okrajnega sveta Svobode in prosvetnih društev in na letnih konferencah občinskih svetov skušal prikazati tisti del programa v klubih, ki še vedno ima izobraževalni značaj. Vsekakor mu bodo klubske oblike nudile dovolj možnosti uspešnega delovanja.

Srečanje z Jakijem

Dve leti je minilo od takrat, ko sem ga prvič srečal. Bilo je na silvestrovo. V foyerju celjskega gledališča je pripravljala razstavo svojih del. Bil je redkobeseden. Najin prvi novoletni intervju je bil kmalu opravljen.

— Več razumevanja za umetnost, si želim, pa nič drugega, je še dejal in se obrnil k svojim slikam, jih motril in obšel na zid.

Takrat nisem vedel, zakaj toliko pesimizma.

Pred dnevi sem ga spet srečal, ali bolje rečeno obiskal v njegovem ateljeju v Nazarjih. To pot sem našel čisto drugega Jakija, čisto drugega slikarja in umetnika Joža Horvata. Toliko energije in sam je najvažnejše toliko dobre volje in zaupanja v lastne sile! Pa sem ga spomnil na tiste besede pred dvema letoma. Tudi sam jih je še imel v spominu.

— Veste, človeka boli, če nekateri ljudje ocenjujejo dela samo po nazivih ustvarjalcev. Nimam akademskega naslova, amater sem, samorastnik, pa mi zato nekateri zapirajo vrata. Toda, jaz jim bom že dokazal. Z deli jim bom dokazal! Rad imam te svoje slike. Zato vem, da bom zmagal!

Beseda mu je zastala. Spet se je obrnil k svojim slikam, kakor da bi hotel povedati: kaj bi govoril, pogledite in sodite...

Nekoč jih je imel v tem ateljeju na kupe. In danes? Ni jih več. Ljudje hodijo k njemu in jih kupujejo. Radi imajo njega in njegova dela!

M. Božič

V kotu ob stelaži so bile njegove zadnje slike — pariški ciklus. Ob pogledu nanj se je spet razonel!

— V začetku januarja grem spet v Francijo. Razstavljal bom v Parizu. Sto pedeset del bo ostalo tam. Ne bom jih prinesel nazaj. Težko mi je zanje, pa kaj hočem...

— Ali bi ostali v Franciji, sem ga vprašal mimogrede.

— Ne, za nobeno ceno ne! Ta dežela mi je sicer dala dosti spodbud, toda tam bi ne mogel živeti in delati...

— Kdaj boste pa doma pripravili kakšno razstavo?

— Točnih datumov še nimam. Gotovo pa je le to, da bom prihodnje leto razstavljal v Jakopičevem paviljonu v Ljubljani. Po vsej verjetnosti bom obiskal tudi Zagreb in Beograd...

Tako sva kramljala in se poslovlila.

Došlo sem premišljeval o Jakiju, pa še danes mislim nanj. Res je, da razstava v Parizu še ne pomeni vsega. Toda gotovo je eno, da mu je prinesla veliko priznanje in ugled. In to slikarju-amaterju. Pesimizem je postal optimizem, pa ne s tiho željo, da bo nekoč drugače in lepše. Ne, to je optimizem sedanjosti. Njegova dela že govorijo! Jaki je že zmagal! Morala se tega še ne zaveda. Toda, tudi to bo prišlo. Želim, da bi ga to spoznanje kmalu prevzelo...

Pred pričetkom sezone na Delavskem odru

Delavski oder v Celju, ta najdelavnejša veja DPD »Svobode«, bo te dni pričel s sezono. Težave, ki so se zgrnile nad člane Delavskega odra niso ostale brez posledic: sezono bodo začeli z dvema mladinskima deloma, kajti bolezen jim je onemogočila, da bi jo začeli tako, kot so predvidevali. Sicer pa je važno, da v tem času predvsem poskrbijo za mlade gledalce in ti bodo lahko zadovoljni, saj so jim pripravili kar dve igrici.

V ponedeljek, 26. decembra ob 16. uri bodo uprizorili Mihaljkova igrice v treh dejanjih »Sestero mušketirjev«, ki jo je v prevodu Mileta Klopčiča zrežiral Cvetko Vernik. Sceno pa je pripravil Tone Zorko. Ivče Knez se spre s prijatelji, ker mu ti ne dovolijo, da bi igral D' Artagnana, slav-

nega mušketirja. Ivče pa jim pripravi maščevanje in jo prijateljem dobro zagode. To je kratka vsebina igre, vmes pa je polno duhovitih dialogov, petja in zabave.

Dan kasneje, 27. decembra ob 16. uri pa bodo uprizorili drugo mladinsko igrico »Kekec in Mojca«, ki jo je po Vandotovi povesti priredil Milan Stante. Vandotove povesti o Kekecu in Mojci in Tinkari in Rožletu so pač toliko znane, da bi bilo odveč pripovedovati vsebino. Igro »Kekec in Mojca« je zrežiral Peter Božič, sceno je zasnoval Tone Zorko, za glasbeno spremljavo pa je poskrbel Edi Goršič. V naslovnih vlogah se nam bosta predstavila Branko Planinc in Jasna Vidmarjeva, sodelujejo pa otroci in člani Delavskega odra.

-r-š

Zgoraj: mladinka med pihalci; spodaj: predsednik godbe Fr. Hlačer (na levi) in kapelnik S. Tamše

Čelist René Forest V CELJU

Namesto obeh slavni čelistov — zakoncev Tortelierja iz Pariza, bomo poslušali 28. t. m. plemenito igro odličnega čeliste Renēja Foresta, ki se trenutno mudi v Zagrebu. Spremljal ga bo zagrebški pianist Freddy Došek, eden najvidnejših jugoslovanskih mojstrov klavirske igre, ki je celjskemu občinstvu že znan.

Umetnika bosta izvajala široko zasnovan spored, ki bo takorekoč

razvojno prikazal skladbe za violončelo od predklasične do moderne.

Poslušali bomo dela Bachovega predhodnika Frescobaldija, nadalje romantično glasbo Felixa Mendelssohna in Roberta Schumanna, ter glasbo dveh velikih Francozov, Gabriella Faurea in Clauda Debussyja, zastopnikov glasbenega impresionizma.

ZA MALE BRALCE

Naši nagrajenci

Veliko pisem smo dobili to pot. Precej je bilo prikupnih podpisov in vsi ste napisali največ pet besed. Prvo nagrado smo prisodili Anici Verdel iz Celja za podpis:

Parkiranje prepovedano!
Drugo nagrado — 500 dinarjev bo dobil Marijan Kotnik iz Lave 13. Napisal je takle podpis:

Bo šlo brez sodelavcev?
Marička Solak iz Spodnje Hudičje je pa bo dobila tretjo nagrado — prav tako 500 dinarjev za podpis:
Majhen mož, velike skrbi.
Vsem lep pozdrav.

Govorimo slovensko

Bilo je pri fizikalni uri. Profesor nam je razlagal dvotaktni motor. Dejal je: »Dvotaktni motor je sestavljen iz cilindra in karterja.« Učenec Slavko pa ga je takoj prekinil: »Oprostite, tovariš profesor! Govorimo slovensko! Motor je sestavljen iz klobuka in karterja.«

Marička Cerman,
8. a. r. l. osnovna šola
Celje

Nova nagradna slička

Ceprav so lepi, sončni dnevi že precej daleč, smo za današnjo nagradno sličico izbrali tegale fantka, ki se igra ob vodi in se ne smeni za nič okoli sebe. Lepo mu je, ko gleda svoj mlinček in v mislih je gotovo kje daleč, velik in močan. Poglejte sličico in napišite nam podpis k njej.

Pa še nekaj! Prihodnji teden bo izšla praznična številka naše-

Vsi otroci v Belih vodah bodo smučali

Na pobudo Celjske smučarske podzveze ter prizadevnih učiteljev so na osnovni šoli v Belih vodah že pred tremi leti ustanovili smučarski aktiv. V tem času je imel aktiv več prireditev, kot športne dneve na snegu, redne vadbe pri urah telesne vzgoje, tekmovanja v počastitev pohoda XIV. divizije itd. Razen tega si je zagotovil še 23 parov smuč. Vendar to ni bilo dovolj. Mladina jih je hotela imeti še več. Zato so pisali nekaterim podjetjem in jih prosili za pomoč. Dosej jim je šostanjska termoelektrarna nakazala 50.000 dinarjev, železarna na Ravnah pa 10.000, razen tega so sami zbrali še 55.000 dinarjev s tem, da so pomagali pri komunalni ureditvi kraja. Tako so med drugim popravljali ceste, ki vodi do šole in dobili za to delo primerno plačilo. Poleg tega jim je podjetje Planica-Sport iz Ljubljane podarilo 20 parov mladinskih smuč, sami pa so jih naročili še 13 parov. Tako bodo to zimo v Belih vodah smučali vsi šoloobvezni otroci! To je bila široka zasnovana in hkrati uspešna akcija, katere iniciator je že ves čas prizadevni učitelj Jože Melanšek. Velik

Gradnja nove šole se bliža koncu

Ne bom pozabila

Sonce je že zašlo in črček je pet svojo pesem, na obzorju pa je še rdeča večerna zarja.

Po cesti je stopalo mlado dekle. V rokah je nosila koseček. Poznala sem jo, bila je sosedova hčerka. »Kam pa zdaj na večer?« sem jo uprašala. »V mesto grem. Tam sem si poiskala službo.« Malce so me presunile njene besede. Tudi ona odhaja od doma, kot odhaja toliko ljudi. Se bo kdaj vrnila?

Cez nekaj dni mi je pisala, da je dobila službo, da ji gre kar dobro, vedno pa ji zablešči solze v oči, kadar se spomni na naša polja, potoke in gozdove.

Ko bom čez nekaj let tudi jaz morala v mesto, se mi bo verjetno prav tako zgodilo. Odska bom v upanju, da mi bo tam lepše. Morda mi bo res. Vendar se v duši ne bom nikoli mogla ločiti od našega skromnega domka, gozdov in večerne zarje.

Marica Deželak,
Planina 9,
Planina pri Sevnici

Ni razumel

Učitelj: »Janko, okoli česa se vrti zemlja?«

Janko: »Okoli sonca!«
Branko: »Hm! Tovariš učitelj, okoli česa pa se vrti zemlja potem, ko sonce zaide?«

Marica Kunst,
Zadobrova 39,
Skojka vas

razmah smučarskega športa pa jih že sili k temu, da razmišljajo na ustanovitve samostojnega šolskega športnega društva, ki se bo zaenkrat ukvarjalo s smučanjem, prihodnje leto, ko bo dograjena šola, ki bo na vso srečo imela tudi telovadnico, pa tudi z ostalimi vejami telesne vzgoje.

Maj, vetiček

Mama mi je neko pomlad določila v vrtu prostorček, da bi se sama navadila gojiti zelenjavo in cvetje. Vrtiček, ki meri šestnajst kvadratnih metrov, sem razdelila na majhne gredice, na njih sem nasadila vse vrste zelenjave, ob robu pa rože.

Bilo je v začetku junija, ko je bilo vse v najlepši rasti. Z mamom sva se domenili, da bomo tisti dan pripravili kosilo z mojega vrta. Vsa ponosna sem odšla med svoje gredice, da bi nabrala solate. Tedaj pa — ojoj! Na mojih gredicah se je pasla cela jata rač. Vrtna vrata so bila odprta in račkam je prav gotovo zadisala krljka glavata solata.

No, potem je morala kosilo preskrbeti mama, jaz pa še kljub temu rada delam na vrtu.

Anica Jeršič,
Teharje pri Celju

K zadregam dedka Mraza

(Pripombe in dodatki k pripombam na Polulah)

Pregovor pravi, da je po toči zvoni perpozno. Res je, toda tudi čudno, kakor da pri nekaterih stvarih nihče ne uspe pravočasno potegniti za vrvi zvona?

Na obnem zboru krajevne organizacije ZB na Polulah se je pod točko »razno« razvila živahna razprava v znaku bližajočih se novoletnih praznikov.

Glavne misli te dodatne razprave so bile:

● Da je na nedavnem roditeljskem sestanku vse obnemelo, ko je upravitelj šole pojasnil, da bo letos dedek Mraz prišel praznični rok. Mojk je včasih zgovoren. Tokrat je pomenil, da ljudem ni vseeno ali bodo otroci imeli novoletno jelko ali ne.

● Po dosedanjih vesteh mnoga podjetja pripravljajo praznovanje novega leta v ozkem zaprtem krogu, pa tudi tisti terezi, ki jih je industrijski razvoj Celja »obdaril« z močnimi gospodarskimi organizacijami.

● Prizadevanja za zbiranje sredstev na skupni sklad kaže kaj malo

upanja. Prošnje trkajo ob izpraznjene fonde. Vse kaže, da se bo letos v Celju pokazal dedek Mraz marsikje v dokaj nesocialni luči in da kljub dobri volji ne bo mogel obiti očitek pristranske neenakosti.

● Konkretno »Pod gradom« je silno nerodno. Edino podjetje je »Apnenik«. Vsa velikodušnost vsklajena z možnostmi kolektiva v obliki 30 jurjev je nasproti 600 otrokom kapljica v kozarcu potreb. Kaj storiti? Baj se po razredih otroci že začeli zbirati denar, da se bodo obdarovali. Organizacije obračajo domala prozno blagajne v hudi zadregi. Če dajo vse, je pre malo. Čelo dinarji namenjeni za kulturno in idejno izobraževanje se bodo spremenili v bombončke in čoko-adna rebra.

Tak je položaj. Dedku Mrazu, simbolu enega med največjimi otroškimi prazniki, se obetajo v Celju neprijetni dnevi, polni zadreg. Težko je soditi, kaj je prav in kaj ne? Prav nič težko, če bi imeli pred očmi napredne vzgojne cilje in jih z naprednim prisluskom obravnavali

tudi kolektivno, v občinskem merilu. Nežna otroška duševnost je občutljivejša kot jo utegnejo zaznavati mnogi prijatelji mladega rodu. Mladostna doživetja dajejo dostikrat pečat karakterju dorašlega človeka.

In če gre za tako važne vzgojne oblike, potem nas ne bi smeli voditi čudni nagibi kot ozka tekmovalna strast (»Mi bomo priridili najlepšo novoletno jelko«) in sebičnost (»Mi imamo denar za obdaritev naših otrok in pikar«).

Ne bi bil rad demagog, ko si predstavljam pogovore otrok v šolskih klopih po praznikih. Nehote me spominja na predvojne prilike, na velike pakete buržujskih otrok ter ovlažene oči, spuščene v prazne roke delavskega drobiža.

Odklanjam sleherni očitek pretiravanja in dialektike. Niti ne izsiljujem sentimentalnih solza. Opozoriti bi je, da so iz površnosti povzročene napake ob takih akcijah bolj daljnosežne kot mi bodo prizadeti utegnili priznati.

J. Krasovec

Ženo • dom • družino

Dedek Mraz že kupuje

Zadnji čas je, da pogledamo po trgovinah in izberemo darila za svoje drage. V zadnjih dneh se nabere posebno gospodinjstev še toliko drugih nepričakovanih skrbi, da je najbolje, da so tedaj skrbi za darila že mimo.

Nekoč sem brala »zlata pravila«, ki si jih je predložila neka žena pred nakupom za Novoletno Jelko. Spominjam se, da je bil njih smisel v tem, da darila naj ne bodo le sama sebi namen, da jih torej ne kupimo, ker je morda nam všeč ali pa ustrezajo predračunu, ki smo ga sestavili. Na drugi strani pa darila nikakor ne smejo biti mašio za vse tisto, kar naši družinski člani nujno rabijo, pa jim doslej še nismo kupile. Dedek Mraz mora velikim in malim otrokom izpolniti željo, le čisto majhno, nikakor pa ne sme prinesiti samo neobhodno potrebnih rokavičk, peresa, čevljev ali ubogi mamici celo zajemalke in skleda, ki smo jo pred dnevi razbili.

Popolnoma nepotrebna darila so za današnji čas seveda preveliko razkošje, vendar pa z malo dobre volje vsakomur koristno z lepim in zaželenim. Najboljše vodič pri izbiranju daril naj bi po mojem mnenju bilo, izbrati darilo, ki ni nujno potrebno, je pa koristno. Mačemu otroku je najtežje izbrati igračo, pa tudi primernih preprostih igrač, ki bi odprli pot otrokovi domišljiji in ustvarjalnosti skoraj ni dobiti. Manjši otrok ima rad preproste igrače, kocke raznih velikosti in

barv, pa razna vozila, od majhnega vozička za punčko (ne glede na to, če je obdarovanec deček ali deklica) do kolesa, ki ga že lahko sam poganja (trokolo), samokolnice ali lesenega vprežnega vozička. Starejšim deklicam ustrezemo s šivalnim priborom, dečku s sestavljanjami (Mehanotehnika). Čim starejši je otrok, lažje je zanj izbrati darilo, saj že poznamo njegove težnje, pa tudi mi ga želimo že usmeriti in izbreremo primerno darilo. Nikar ne darujemo možu kot edino darilo kra-

vato, še posebej ne, če smo to storile že vseh zadnjih šest let. Vsekakor pa je modna kravata poleg knjige v etuiju, okusnega pepelnika, doze za cigarete, lepih in ne potrebnih gumbov za manšete, nalivnega peresa ali aktovke, lepo darilo.

Cena daril ni nič važna za tiste, ki je darilo dobil, če mu to ugaia! Ni treba, da je darilo razkošno, vsekakor pa naj ustreže skrbi želji, pa čeprav le v obliki koska za papir, prtičev, neserija in drugega.

Vrtec popoldne

Vzgojiteljice v vrtcu Anice Cernejeve so se odzvale številnim prošnjam staršev in bodo v prvih dneh januarja uvedle še popoldansko izmeno. Prošnje zanjo so bile od dne do dne bolj nujne in so pokazale težko stanje stanje v družinah, kjer sta zaposlena oba roditelja, pa imata poleg tega tako razporejen delovni čas, da ej njun otrok marsikatero popoldne sam. — Zaradi pomanjkanja vzgojiteljskega kadra, pa je bil odziv tem prošnjam vse doslej malone nemogoč, saj so tudi sedaj lahko rešile vzgojiteljice situacijo le tako, da bodo izmenično vodile poleg dopoldanske še popoldansko skupino. Stevilo prošenj, ki jih že sprejema uprava vrta, bo pokazalo, če bosta potrebni morda celo dve popoldanski skupini.

Starši, ki so zaposleni in jih ves delovni čas tare skrb za malčke, bodo ustanovitve popoldanske izmene in veliko razumevanje uprave vrta nedvomno znali ceniti.

Prvi sneg

Prvi sneg smo že dobili, saj smo se ga veselili. Topli časi so minili, s snegom vred smo se zbudili.

Toda glej — sneg je skopnel, prehitro v druge kraje odšel. Sonce se kaže, izza oblaka pokuka. Paulihova pratika laže, spet nas za nasek pokuka. Marijan Kotnik, Lave 13, Celje

Silvestrovali bomo doma

Marsikje so letos sklenili, da bodo Novo leto počakali doma, v krogu svoje družine ali dobrih prijateljev. Marsikje je to tudi prvič, saj so leto za letom silvestrovali zunaj. In marsikje so razlog za tako odločitev tudi visoke cene v vseh lokalih dobrega slovesa. Poglejmo, kako lahko silvestrujemo doma, nekoliko razkošno, pa tako prijetno, da si tudi drugo leto ven ne bomo več želeli.

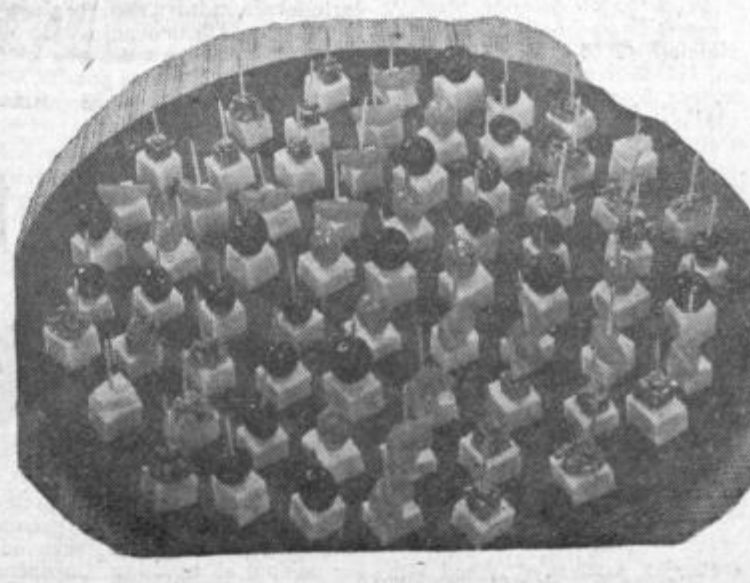
Najbolj važno je, da ustvarimo praznovanja primerno vzdušje. Silvestrovanje je vnaprej obljeno na neuporabnih dolgač, če se nam ta večer ne zdi vredno praznično urediti sebe. Po vsem prostoru naj bo kar največ smrekovih vej s svečic in srebrnimi laski, srebrnih in zlatih zvezdic, kosmov vate, pa smrekovih vej v vrčih, ki so okrašene z svetlečimi kroglasti, zvončki in svečicami. Pod lučjo ali vratnim obokom obesimo šop ilma (pčiji lim), ki ga prevežemo z živopisnim trakom. Star običaj dovolj vsakemu možu v družbi, da pod vejico lima poljubi na silvestrov večer

vsako ženo, ki tu obstoji. — Luč lahko nekoliko zastremo ali pa silvestrujemo pri svečah, vzdušje je bolj intimno in družba bolj vesela.

Ob polnoči vošči najmlajša pripadnica ženskega spola prva vsem možem v družbi srečno Novo leto; najmlajši mož v družbi pa enako vsem ženam.

Prosim vas, ne glejte ves večer televizijskega programa, če niste avertjeni, da je to res želja vse družbe. Radio pušča zabavi mnogo več razmaha, predvsem, če ni preglasen. Lep običaj je, da se o polnoči ugasnejo luči in se v temi počaka, da gong ali zvon odbije polnoč.

Prinašamo vam nekoliko nasvetov, kaj ponudimo zbranim na silvestrov večer. Upamo, da bomo s temi nasveti ustregli vsaj tistim, ki želijo prijetno in malo bolj razkošno silvestrovati, saj dedek Mraz in Novo leto prideta samo enkrat v leto in s svojimi najdražjimi, pa z najboljšimi prijatelji, le redko praznujemo.

Topla večerja

Predjed: Cvetača z majonezo; Glavna jed: Garnirana preslanjajna piščina pečenka.

Solate: Sledca: Tutti frutti krema.

Kuhano cvetačo pustimo v glavicah in polijemo z bolj redko majonezo.

Glavna jed: Piščina pečenka preslanjajno, osolimo, opopramo in hitro opečemo na olju, dodamo košček lorberja, nato pa v pečici spečemo in med tem ves čas zalivamo. Ko je meso mehko, serviramo narezano, obloženo z maslenimi grabi vloženi grah skuhamo in zalijemo z maslom, praženim drobnim krompirkom, praženim korenjem, stročjim fižolom, garniramo s peteršiljem.

Solate: V veliko skledo nalozimo več vrst solat (rdeče zelje, endivija, beli fižol, pesa, motvilice).

Sledica: Tutti frutti krema. — V skledo nalozimo plast bebi piškotov in plast vanilijne kreme ter to ponavljamo. Pred serviranjem okrasimo s stepeno sladko smetano in sadjem (vloženi ananas, češnje, marelice, višnje, bruske). Serviramo mrzlo.

APRES SOUPES (mrzli buffet)
Mrzla plošča. (Razne vrste mrzlega mesa garniramo s kislimi kumaricami, vložnimi gobicami, paprikami).

Poleg serviramo sauce tartar (majonezi dodamo nasekljane kisle kumarice, malo čebule, zelenega peteršilja, nekoliko pretlačeni kaper, sardelo, opopramo in po potrebi dodamo limonov sok).

FRANCOSKA SOLATA: Kuhano zeleno, korenje, krompirček, grah ter nasekljane kisle kumarice na drobno zrežemo in pomešamo z dobro začimbama majonezo.

Lahko ponudimo tudi kakšen namaz (nekoliko receptov smo vam svetovali v zadnji novembrski številki).

S CELJSKEGA TRGA

V zadnjem tednu je bil trg dobro preskrbljen malone z vsemi poljskimi pridelki (cvetača, pesa, kisel repa in zelje, glavatim zeljem, ohrovtom, endivijo in repinčjem ter radičem, žajzno zelenjavo), pa tudi ponudba sadja je bila zadostna. Cene niso bistveno porasle, nekoliko so spet poskočile jajcem.

Trg tudi v tem tednu, kakor že ves zadnji čas ni bil zadostno preskrbljen z mlekom in mlečnimi izdelki, pa tudi kakovost tek artiklov je mnogokrat dvomljiva.

NEVERJETNO

V ponedeljek zvečer je bil redni enotni zbor društva za telesno vzgojo Partizan-Gaberje. Če smo lahko na vseh dosedanjih pregledih de la vida in v šoli v debati tudi zasopne vseh mogočih družbenih in političnih organizacij, sveta za telesno vzgojo in ostalih, pa se je zadnji enotni zbor v tem pogledu močno razlikoval od prejšnjih. Razen predstavnika Okrajne zveze Partizan, sorodnega društva Celje, resno ter HDK Celje, so na začetku zboru pozabili prav vsi ostanke. Tu ni bilo predstavnikov niti krajevnih političnih organizacij, kaj se človeških.

Res je, da smo v času običnih zborov, toda res je tudi to, da bi si društvo, ki vaga toliko skrbi in si amaterskih delavcev v vzgojo mladega rodu zaslužilo več pozornosti od vseh družbenih činitelev. Odsotnost predstavnikov krajevnih in občinskih političnih organizacij na običnem zboru prav po svoji spodbudni za deo društvenih funkcionarjev. Če že govorimo, da na te lihe in prizadevne delavce prezadi pozabljamo, bi jim vsaj na skupščini lahko dali skromno moralo priznanje za nesebno delo, ki so ga opravili.

Ali ni žalostno, če moramo vnovič postaviti vprašanje, zakaj deo v telesno vzgojo in v športnih organizacijah ne dobi tudi javnega in zaslužnega političnega priznanja? Zakaj podcenjujemo to deo, ki je v javnem posvečeno vzgoji mladine? Zakaj?

Neverjetno!

Telesna vzgoja in šport POD ENO STREHO

ODSLEJ ENOTNO DRUŠTVO ZA TELESNO VZGOJO V STORAH

V nedeljo dopoldne je bil v Stora ustanovni enotni zbor enotnega društva za telesno vzgojo, ki so ga imenovali Partizan-Kovinar, Store Hkrati s tem pa so predstavniki obeh doslej ločenih organizacij podali obračun minulega dela. Med gosti so se skupščine udeležili še sekretar Okrajnega odbora SZDL Stane Sotlar, predsednik Okrajnega sveta za telesno vzgojo Karel Jug in sekretar komiteja Zveze komunistov v železarni Ignac Korosec. Razveseljena pa je bila še ena ugotovitev — zbor se je udeležilo nad 200 ljudi, predvsem pa mladine.

Kakor sta v poročilih dejala predsednik Partizana Franc Zelič ter predsednik Kovinarja Dušan Gregorin so bili temelji za združitve obeh doslej ločenih organizacij postavljene že takrat, ko so se odločili za gradnjo novih športnih objektov: stadiona, telovadnice, kegljišča in ostalih športnih igrišč, ki se čakajo na dovršitev. Uporaba skupnih objektov, zlasti pa želja po koncentraciji strokovnih kadrov sta dali končni povod, da so ustanovili najprej med obema društvoma koordinacijski odbor in nazadnje sklical skupščino, na kateri so združili obe organizaciji in ustanovili enotno društvo za telesno vzgojo Partizan-Kovinar-Store. S tem so postavili celotno telesnovzgojno delavnost na zelo široko osnovo in dali približno tisoč mladim ljudem, da najdejo v enotni organizaciji in močnem društvu vse pogoje za pestro udejstvovanje. Tradiciji za takšno delo tu ne manjka; zraven tega pa sta se že doslej Partizan in Kovinar uveljavila na tekmovanjih in ostalih področjih. Mimo splošne vadbe in športnih iger, ki so jih gojili pri Partizanu, bo v novem društvu delala še nogometna, košarkarska in kegljska sekcija. Vse pa kaže, da se bo to delo še razširilo na druge panoge.

Z ustanovitvijo enotnega društva za telesno vzgojo so v Stora pridli »ograj« med Partizanom in Kovinarjem, podrlj so stara naziranja na telesnovzgojno dejavnost in prilagodili svoj program dela željam in potrebam mladine. Sprito tega lahko ocenimo ustanovitve enotnega društva kot pomemben korak naprej, kot rezultat pozitivnih stremeljenj na polju telesnovzgojnega udejstvovanja.

Kakor doslej, tako bodo člani, zlasti pa še mladina novega društva pridno sodelovali pri nadaljevanju prostovoljnih delovnih akcij in po svojih močeh pomagali, da bodo dela pri gradnji vseh športnih naprav, zlasti pa igrišč, opravljena v najkrajšem času. Če bodo ta dela opravili sami, pa bodo nujno potrebovali pomoč pri dograditvi telovadnice. Za popolno ureditev telovadnice bi

Dva posnetka z občnega zbora: Pogled v dvorano; zgoraj: delovno predsedstvo in tov. Zelič med govorom

potrebovali še okoli deset milijonov dinarjev. Del sredstev bodo pravo gotovo kriti iz lastnih virov (železarna), drugi del pa bodo morali prispevati tudi ostali čimtelji kot občina in morda celo okraj. Kajti zahteva po dokončni ureditvi telovadnice je utemeljena in nujna.

Med pomembne sklepe občnega zbora lahko prištejemo tudi odločitev, po kateri so novi stadion na Lpi imenovali — stadion železarjev. Tako so dali priznanje tistim, ki so dali pobudo in tudi največ prispevali pri njegovi gradnji.

M. B.

Vodniške vrste bo treba pomladiti

Brez hrupa, tiho in mirno ter brez živahnih debat je minil deseti redni letni občni zbor Partizana Celje-Gaberje. Če bi povzeli poročili predsednika Jureta Klanjskega ter načelnika Pavleta Božiča, bi lahko prišli do zaključka, da se je deo v tem društvu ustavilo, morda samo za hip, toda ustavilo se je in tako vsaj v minulem razdobju ni bilo tistih bleščečih uspehov, ki smo jih bili sicer navajeni slišati in ugotavljati. To pa seveda ne pomeni, da so sli nazaj. Ne, prav tako so deali pridno in požrtvovalno ter zbirali k rednim vajam svojih oddelkov na stotine mladih in starejših pripadnikov. Kakor v dejavnosti, ki je imela premo javnega poudarka, tako tudi pri številni članstva niso šli naprej. Čeprav tega niso povedali na glas se zdi, da so letos postavili temelje za pestrejšo dejavnost v prihodnjem obdobju. To kaže tudi odločitev, da bodo na novo pridobitjem zemljišču uredili igrišča za športne igre ipd. Sicer pa se v tem društvu z enako vnetostjo udeležujejo orodni telovadci kot ljubitelji športnih iger. Zlasti lep korak naprej je bil napravljen pri moški orodni telovadbi; ženskam pa kamijo posvetiti več pozornosti v naslednjem obdobju. Zanimiva in razumljiva hkrati je tudi

težnja, da bo treba vrste vodnikov in vodnic pomladiti, da bo treba vane zajeti več mladine in podobno. Partizansko društvo v Gaberju spada v vrsto tistih organizacij, ki si je znalo z dobrim in skrbnim gospodarjenjem postaviti osnove za široko zasnovano udejstvovanje. Zato so na zboru izrekli javno priznanje tudi gospodarskemu odboru, ki je pripomogel, da so se lahko člani društva zmeraj udeleževali tekmovanj in nastopov ter da so lahko brez posebnih težav nabavljali tudi potrebno opremo in orodje. Enako priznanje pa so dobili tudi vodniki in vodnice vseh oddelkov.

TEKMOVANJE PRI AVTOOBNOVI

V počastitev desete obletnice delavskega samopravljavanja ter na čast dneva JLA je sindikatna podružnica celjske Avtoobnove organizirala tekmovanje z zračno puško. V ekipnem ocenjevanju je zmaga vrsta Avtoobnove s 350 krogi, druga je bila Kovnotehna (345), tretja pa Emajlirka s 338 krogi. Med posamezniki je zmaga! Stražhar s 95 krogi pred Podplatanom (oba Avtoobnova) 92, Apatom 88, Hočevarjem (oba Kovnotehna) 88, Vanovškom (TEP) 87 itd.

RAZNO

Po tekmovanju 7. maja bo ob 18. uri zbor vseh tekmovalcev na Centralnem stadionu ob T.lovici cesti, kjer bo slovesna proglašitev zmagovalca.

Zrebanje kuponov za praktična darila bo na slavnostni akademiji v prostoru dneva mladosti 25. maja 1961 v Ljubljani.

Morebitne pritožbe vlagajo vodje ekip pisмено komisiji, ki bo porlovala za tekmovanje dne 27. aprila vse do 19. ure v prostorih pisarne odbora na Resljevi cesti št. 9 — soba 29, za tekmovanje 7. maja pa do 22. ure v stavbi Slovenske filharmonije na Trgu revolucije, v naslednjih dneh do vključno 15. maja pa v prostorih pisarne odbora na Resljevi cesti 9 — soba 29.

Stroške vožnje, prehrane in morebitnega prenočišča za vse udeležence izven Ljubljane nosijo tekmovalci izioma organizacije. Organizacije, ki potrebujejo za svoje tekmovalce prenočišče, morajo to javiti hkrati s prijavo.

Informacijska pisarna bo poslovala 27. aprila od 8. do 19. ure v pisarni odbora na Resljevi cesti 9 ter od 6. maja od 6. ure do 7. maja do 22. ure v stavbi Slovenske filharmonije ter na glavni železniški postaji.

Združitve in imenovanja

Na zadnji seji obeh zborov občinskega ljudskega odbora v Celju so med drugim razpravljali tudi o združitvah in imenovanjih. Tako so odborniki potrdili predlog o združitvi projektivnega biroja in projektivnega ateljeja v novo enoto »Projektanik«, ki bo začela delati z novim letom.

Zaradi enotnejšega obravnavanja komunalnih, stanovanjskih in urbanističnih zadev se bo združila tudi zavod za urbanizem in biro za stanovanjske in komunalne zadeve.

Na seji so direktorja »Avtoobnove« imenovali Franc Bajca, Slavka Prelovača pa razrešili na lastno prošnjo. Mesto direktorja v podjetju »Seme« v Celju bo prevzel Ivan Luskar, v obrtnem podjetju »Obnova« v Celju pa Anton Mavrič.

Kam za silvestrovo?

Po podatkih, ki jih ima na razpolago Opeševalno in turistično društvo v Celju, bodo v mestu ob Savinji le tri večje prireditve ob prehodu starega v novo leto. Silvestrovanje pripravljajo Partizan v Gaberju, nadeja hotel Evropa ter atletsko društvo Kladivar. Prireditve slednjega društva bo v dvorani Narodnega doma.

Nenapovedana silvestrovanja pa bodo seve tudi po vseh gostiščih in restavracijah.

SILVESTROV

vačkov večer

AD Kladivarja

Med letošnje organizatorje silvestrovanj se je uvrstilo tudi atletsko društvo Kladivar. Da bi ohranilo tradicionalni naziv valčkovih plesov, so dali zadnji družabni prireditvi v letošnjem letu naslov »Silvestrov valčkov večer«. Zabrava bo v dvorani Narodnega doma. Zanj vlada med Celjani upravičeno veliko zanimanje. Za ples v veliki dvorani bo poskrbel ansambel Metronom, pel pa bo Toni Kljaković iz Zagreba. V baru bo igral trio Borisa Kovačiča. Posebnost tega večera bo tudi srečelov, da ne omenjamo specialitet, ki jih pripravljajo gostinski podjetje »Koper«, ki je prevzelo skrb nad celotno postrežbo.

Vstopnice z rezervacijo so vezane na vabila. Predprodaja pa se bo začela šele 26. t. m.

Vinjen motorist

V noči od nedelje na ponedeljek se je v bližini Petrovc v Savinjski dolini dogodila huda prometna nesreča. Iz smeri Petrovc sta se proti domu vračala pešca Mirnik Karel in Planinšek Oga, oba doma iz Drešnje vasi. Za njima je pripejal s precejšnjo hitrostjo močno v njen motorist Vrečar Franc, doma iz Ljubljane in v svojo težil v oba pešca ter ju sunil po cesti, kjer sta obšla s hudimi poškodbami. Prepehli so ju v celjsko bolnišnico. Mirnik Karel si je na več mestih prebil lubanjo ter je ob času poročanja še vedno v nezvesti. Planinšek Oga si je zlomila levo nogo v kralci in dobila odrgnine po telesu.

Do hude nesreče je prišlo zaradi dlje vožnje vinjenega motorista, ki so ga organi LM pripili. Za storjeno dejanje se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

Nova imenovanja

Oba zbora Okrajnega ljudskega odbora sta na zadnjem zasedanju imenovala nove predsednike in sodnike za novi okrajni sodišči v Začu in Slovenskih Konjicah.

Za predsednika Okrajnega sodišča v Slovenskih Konjicah so izvolili dosedanjega okrajnega sodnika Ludvika Gorenjaka. Razen njega pa so za sodišče v Slovenskih Konjicah izvolili še za sodnika tovarša Stefana Vilerja.

Istočasno so za predsednika Okrajnega sodišča v Začu izvolili tov. Vinka Zagarja, za sodnika na tem sodišču pa tov. Jožeta Cerjaka.

Kronika nesreč

PRI SEKANJU DRV
se je ranila v nogo Marija Brečko iz Ostrožnega pri Ponikvi.

NESREČNI PAČCI
Ivan Romih s Partizanske ceste je pri delu padel s strehe. Dobil je utrzanje poškodb. — Z motorjem je padel in si razbil glavo Franc Jurjavec iz Griz. — Anton Jerman s Trubarjeve ulice si je pri padcu poškodoval rebra. — Ivan Voh iz Studencev pri Začu je padel in si zlomil nogo. — Pri padcu se je poškodovala Marija Veber iz Vojnika. — Ivana Smole iz Lokovine pri Debrni je padla in si zlomila levo roko. — Karolina Vrečar iz Zavrada je padla s kelesom. Težko si je poškodovala glavo.

PAZITE NA OTROKE
Enoletni Stefan Arhanč z Mariborske ceste se je jeli s vročim mlekom in se opeknel po obrazu in telesu.

S SEKIRO
se je ranila Franciška Vovk iz Kozjega.

V PRETEPU
na Debrni so Tereziji Regula s Ceste na Dobravo poškodovali glavo. — Jožeta Voduška iz Gorenjega pri Smartnem ob Paki je nekdo z nožem zabodel v hrbet.

PRI VLAKU
v Šmarju je nekakšna napadla Olgo Sket iz Korenta. Sketova je poškodovala po glavi in trebuhu.

Gibanje prebivalstva

V času od 10. do 17. decembra 1960 je bilo rojenih 38 dečkov in 35 deklic.

Poročili so se: Viljem Lorger, delavec iz Ostrožnega, in Hermina Majcen, kralka iz Trnovelj pri Celju. Simun Bebelič, natakar iz Banjola in Zofija Nagernik, natakarica iz Celja. Oto Simončič, strojni tehnik iz Zabukovice, in Ana Fenda, trgovska pomočnica iz Celja. Francišek Urbanc, čevlarski pomočnik iz Smartna ob Paki, in Marija Mežnar, učiteljica iz Skornega. Stanislav Podjaveršek, delavec iz Runtol, in Kristina Dobnik, uslužbenka iz Slaline.

Umrli: Katarina Urbah, gospodinja iz Praprotna, stara 82 let. Matilda Vajdec, invalidka upokojenka iz Brega, stara 59 let. Hermina Hočevar, vzdrževana oseba iz Celja, stara 88 let.

Gimnaziji na prvem mestu

V nedeljo dopoldne je bilo v Celju okrajno prvenstvo srednjih in vajenskih šol v košarki. Nastopilo je kar enajst moštev z nad 120 igralci. Po predtekmovanjih v treh skupinah so se v finala za naslov okrajnega prvaka srečali gimnazija, Tehniška srednja in Ekonomska srednja šola. Borbe za osvojitev najvišjega mesta so bile zelo trde, moštvu pa izenačena. Zmagala je gimnazija pred Ekonomsko in Tehniško srednjo šolo.

„Ob žici okupirane Ljubljane“

Tretji del razpisa partizanskega pohoda za leto 1961

Danes objavljamo zadnji oziroma tretji del razpisa partizanskega pohoda »Ob žici okupirane Ljubljane« za leto 1961. Medtem ko smo doslej obravnavali tekmovalne kategorije, datum tekmovanja, pogoje, zdravniške preglede in proge, pa smo v tretji del zajeli nagrade, prijave in razno.

Zmagovna ekipa v vsaki tekmovalni kategoriji ter prvotne ekipe Zveze borcev v obeh skupinah tekmovalnega pohoda in zmagovalna ekipa maraton prejemajo naslov »Zmagovalec partizanskega pohoda OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE ZA LETO 1961« in pokal zmagovalcev v trajno last. Člani prvotnih ekip oziroma zmagovalcev maraton prejemajo zlate, člani drugotnih ekip oziroma drugonastopnih ekip srebrne, člani tretjih ekip bronaste medalje. Vsi, ki prejemajo pokale in medalje, prejmejo praktična darila. Vsi udeleženci tekmovanja v vseh kategorijah tekmovalnega značaja prejmejo nagradni kupon za zrebanje ševčnih praktičnih daril, ki se čer če premagajo progo, kakor sled:

Štafeta 3000×4000×5000×4000×3000 v manj kot eni uri 45 minut;

Štafeta 5×2000 za ženske ekipe v manj kot 50 minutah;

Štafeta 5×2000 za moške ekipe srednjih in vajenskih šol v manj kot 40 minutah;

mači maraton v manj kot 1 uri in 45 minut;

tekmovalni pohod za moške ekipe v manj kot 3 urah;

tekmovalni pohod za ženske ekipe v manj kot 2 urah in 30 minut.

Kupone za zrebanje prejmejo tudi vsi udeleženci tekmovanja v kategorijah manifestativnega pohoda, ki nastopijo v ekipah, ki bodo uspešno končale tekmovanje.

Vsi udeleženci partizanskega pohoda »Ob žici okupirane Ljubljane« za leto 1961 prejmejo spominsko značko pohoda.

PRIJAVE

Odbor za partizanski pohod »Ob žici okupirane Ljubljane« za letoprijavo za štafeto, iz katere bo raz-

1961 bo izdal posebne prijavnice, ki jih bodo morale športne, družbene in strokovne organizacije, odredi predvojaške vzgoje, šole ter enote Ljudske milice in JLA na območju naše republike prejeti do 28. februarja 1961. leta.

Vse ekipe iz kategorij tekmovalnega pohoda, ki ne bodo imele na prijavi potrjeno, da so pomensko navedeni tekmovalci oziroma tekmovalke, razen za registrirane atlete srednje in dolge progaše ter smučarje-tekače, zdravniško pregledani in sposobni za tekmovanje, bodo avtomatično uvrščene v usrezne kategorije manifestativnega pohoda. Organizator jih o tem ne bo posebej obvestil.

Pravilno izpolnjene prijave pošljite na naslov: Odbor za partizanski pohod »Ob žici okupirane Ljubljane« za leto 1961, tekmovalna komisija, Ljubljana, Resljeva cesta 9, soba 29.

Rok za pošiljanje prijav za obe kategoriji množičnega partizanskega marša za moške, ženske in mešane ekipe pionirskih odredov in mladinskih aktivov je 15. april 1961.

Rok za pošiljanje prijav za vse kategorije, ki bodo tekmovalle 7. maja 1961, je 25. april 1961. leta.

Dokaz za pravočasno odpremo prijave je datum poštnega pečata. Kasneje prispele prijave lahko odbor odkloni ali upošteva. Dokončno prijavo za štafeto, iz katere bo raz-

viden vrstni red, mora vodja ekipe oddati na zbornem mestu za odhod na tekmovanje.

Počitek: konji na soncu, vozniki pa...

Volite so končane. Zmagal je Kennedy. Naj povem samo to, kar sem videl, slišal in čital. Kennedy demokrat, senator, je razpolagal z milijoni svojega očeta in to tudi krepko izkoristil. Saj si je kupil letalo samo zato, da bi lahko potoval po Ameriki na sestanke in shode. Castro je rekel o njem:

Pisma iz Chicago

Razvajenec, ki si je vtepel v glavo, da mora postati predsednik ZDA za vsako ceno. V ta namen se je naučil nekaj govorov in te govore je ponavljal ob vsaki priložnosti.

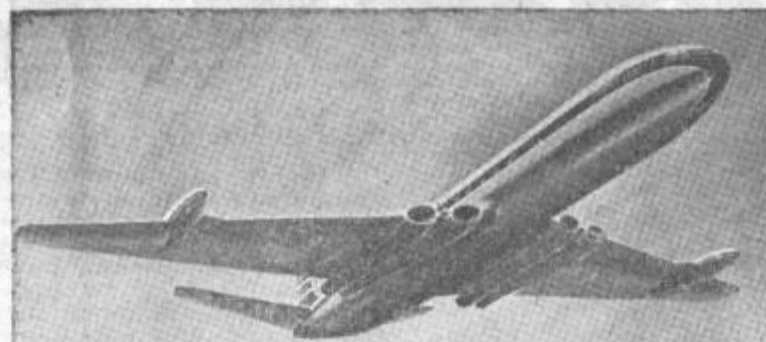
Dejstvo je, da je govoril proti visokim davkom, s čimer je pridobil farmarje in obrtnike, pa tudi črnce. Dejstvo je tudi, da je priredil sestanek Poljakov katoličkov. Seveda je potegnil za seboj vseh 25.000 navzočih. In tako so glasovali Poljaki za Kennedyja samo zato, ker je katoličan. Tako vsaj trdijo časopisi. Republikancem tudi ni ugajalo, da je Kennedy tako prijazno pozdravil Hruščeva prav v času, ko je ta zelo ostro obsodil Eisenhowerja. Toliko o Kennedyju. Njegov nasprotnik Nixon, dosednji viceprezident, zvesti sodelavec Ikeja, je govoril stvarno in naravnost, pri čemer je poudaril, da ne obljublja ničesar, ker da je vse odvisno od razmer, v ka-

tere bodo ZDA privedli razburkani časi. Ko je bil njegov poraz na dlani, so se zlasti čutili, kako je mogel izgubiti v Kaliforniji, v svojem rojstnem kraju, kjer bi mu morala biti zmaga zagotovljena. Republikanci so postali pozorni. In na dan je prišlo nekaj neverjetnosti. Na primer: Neka ženska je

prišla v volilni urad in vprašala, kje je gospod, ki deli denar tistim, ki so volili za Kennedyja. Rekla je, da ima dobiti 15 dolarjev. Drugi primer: V neko bolnišnico so poslali policaja, da prinese glasovnice bolnikov. Za to je imel štiri ure časa. Kako to, da je prišel šele pol ure po zaključku volitev? so se spraševali. Nota bene so bile skoraj vse glasovnice za Nixona. Časopisi naštevajo še več takih primerov.

Eisenhower je imel dan pred volitvami v TV svoj poslovilni govor. Zahvalil se je narodu v svojem imenu in imenu svojih otrok in vnukov za zaupanje in ljubezen, ki jo je bil deležen. »Volite ali iz ljubezni do svoje dežele, ali iz ljubezni do samega sebe,« je rekel.

Kaže, kakor da bodo republikanci z uslo delali na ravnanje, pri čemer je poudaril, da ne obljublja ničesar, ker da je vse odvisno od razmer, v ka-

200 ŽRTEV dveh letalskih nesreč

V zadnjem tednu sta se pripetili dve hudi letalski nesreči, ki sta terjali okrog 200 človeških življenj. Ti dve nesreči sta doslej najbolj tragični, zlasti še, ker so bili v obeh primerih žrtve tudi nič hudega sluteči ljudje na trdnih tleh.

Nad New Yorkom, ki ima izmed vseh mest na svetu najbolj živahen letalski promet, je že prava gostota letalskih prog, ki je podobna vrvežu cestnih križišč. Z newyorških letališč vsako minuto vzleti in pristane po več letal.

Tako se je v petek pripetilo, da sta trčili dve potniški letali dveh ameriških družb nad newyorškim predelom Brooklynom. V obeh letalih je bilo nad sto ljudi. Da pa bi bila tragedija še večja, so deli gorečih letal padli na ulice in stavbe ter tam pobili nič hudega sluteče pešce. Tako se je število približalo sto peltedelim žrtvam, čeprav do danes še točno ne vedo, koliko jih pravzaprav je.

Druga taka nesreča se je pripetila 20 otrokom, ki so v letalu leteli iz Londona v München, da bi obiskali svoje očete, ki v Nemčiji služijo v okupacijskih enotah. Letalo, ki je zaradi okvare strmoglavilo v

središče mesta, je treščilo naravnost v nabiti tramvaj, kjer je smrti požela svojo žetev drugih tridesetih ljudi.

Obe katastrofi sta močno odjeknili v svetu in vse kaže, da bodo letalske družbe utrpeli posledice zaradi zmanjšane interesa za zračni promet. Ena izmed letal je pripadala družbi BOAC, ki ima v uporabi letala »Comet«. Spomnimo se na številne nesreče leta tega tipa pred leti, ko so se zapovrstjo in iz neznanih vzrokov razletavala v zraku. Tokrat je nesreča zadelo eno izmed najbolj modernih letal, štiriturbinsko zračno ladjo, kakršno prikazuje slika.

Alkohol v številkah

Statistični podatki so pokazali, da smo na področju našega okraja v letih od 1956 do 1957 udeležili precejšnje količine alkoholnih, pa tudi nekaj brezalkoholnih pijač. Od teh vina 7.576.270 l, piva 16.294.350 l, jabolčnika 1.289.350 l, žganja 801.774 l, sadnih sokov 155.056 l in ostalih brezalkoholnih pijač, vključno mineralne vode 541.280 l. Skupaj smo popili 26 milijonov 439.943 l alkoholnih in 696.336 l brezalkoholnih pijač. Vrednost prodanih alkoholnih pijač je znesla 2.919.075.000 din, brezalko-

holinih pijač pa 329.548.000 din. Pri tem pa ni všteta škoda, povzročena v prometnih nesrečah, v gospodarstvu in družinah.

Vsekakor je zanimivo razmerje med alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami, saj je razvidno, da govori v prid tiste narodne pesmi, ki pravi »Vince je močno in zdravje nam da.« (Na žalost: včasih nas tudi zažene ob tla.)

meji. Po večerji zlezemo v šotore, lokrat prvič na naši pravi poti. Za nami je 75 km sotesk in grebenov, pragov in brezpotja, pred nami pa samo še led in vrhovi Trisula. Prvi del naše zaloge je s tem opravljen, dostop do ledenika Bida-gwar je odprt, jutri nas čaka drugi del, ogled južne stene.

28. 4. Ze jutraj se je pokazalo, da smo po poldnevni marši potrební počitka. Vstali smo še ob 8. Počakali smo Doljce, napol zmrznjene in krenili po moreni dalje do višine 4150 m, kjer smo našli primeren prostor za bazno taborišče. Z Anlejem sva načela ledenik, ga markirala z zastavicami in s tem že postavila točno smer naših bodočih pohodov in nošenj med ledeniški grebeni in razpokami do višine 4400 metrov. Najin načrt, da si ogledava južno steno s konca ledenika je preprečil snežni metež, ki naju je s te višine pognal zopet nazaj na mesto baznega taborišča. Med potjo sva opazovala vzhodno stran Trisulov in ugotovila naslednje: možnosti za vzpon po jugovzhodni steni so realne samo v primeru, da celotno mostvo dela s polno paro. Smer predvidoma poteka po ledeniku do višine 4700 m, nato pa zavije v strm leden slap, ki bo verjetno dostopen in prehodan samo ponoči in zgodaj zjutraj, ker je izpostavljen odromom ledeniških barier izpod vrhov Trisula II in III. Dve nadaljnji možnosti obstajata še v desni mejni steni nad ledenikom Bida-gwar, vendar je bil danes pregled vrhnjega dela nemogoč. Tretja varianta je pristop iz konca ledenika Bida-gwar za ledeniški odrom naravnost na plato pod Trisulo II. Ze danes, ob prvem pregledu stene, se mi je zdelo edina možna prva smer, to je preko ledenega slapu na južno sedlo med Trisulo II in III. Točen odgovor bo dal ogled pojutrišnjem, ko bomo skušali doseči zatrep ledenika.

29. 4. Dan počitka. Vstali smo šele s prvimi sopečnimi zarjki. Ves dan kuhanje, popoldne močan snežni metež, med odmorom streške vaje. Moja bolezen gre na bolje, vendar vsi čutimo bolezní v grlu.

Nenavadna zbirka

V Ameriki živi bogataš, strasten popotnik, ki se z veliko vnamo ukvarja z zbiranjem precej nenavadnega artikla. Na svojih polovanjih namreč odkupuje posušene človeške glave. Lovci na glave, njegovi dobavitelji, so bodja včasih nenavadno oduševani, tako da je v svojo zbirko vložil že kar lep kapital. Posebno ponosen je na glavo nekega svojega znanca, ki ga je pred petindvajsetimi leti spremljal na enem njegovih potovanj. V džungli ga je pilila kača. Preden so ga pokopali, mu je neznan domačin ukradel glavo. Po dveh letih je zbral spet začel v tiste kraje. Med drugim je kupil tudi glavo svojega nesrečnega znanca. Spoznal jo je po štirih bradavicah na levem licu.

V levji kletki

Prizor na sliki se je pripetil v Madridu, dokazuje pa, da lahko poklicni krotitelji postanejo žrtve živadi, ki so jo ukrotili. Nesrečnik je namreč sodeloval v nekem filmu, pa se je podal v kletko po svojega šefa, da bi odšla skupno na snemanje. Toda — ojoj! Ko je

Najvišja stavba na svetu

Gre za tako imenovano »Moskovsko iglo«, za televizijski stolp, ki bo dosegel 508 metrov in bo za 200 metrov višji od Eiffelovega stolpa ter za okrog 50 metrov višji od doslej najvišje stavbe na svetu — newyorškega Empire State Buildinga.

Umrljivost nekoč in danes

Kakor vedo povedati statistike, je še pred devetdesetimi leti več kot polovica otrok umrla do petega leta starosti, medtem ko doživi danes več kot polovica prebivalstva na svetu 65 let.

Umetno izdelan penicilin

Znanstvenikom se je posrečilo izdelati umetni penicilin, ki je dvakrat bolj učinkovit od naravnega, razen tega ne povzroča alergičnih reakcij in proti njemu mikroorganizmi ne postanejo imun, v čemer je njegova velika prednost.

Gradnja velikega Asuanskega jezusa v Egiptu je znana; manj znana je morda usoda nubijskih spomenikov, ki je z njo v zvezi. Pred tri tisoč leti so bili stražniki faraonovih templjev, zdaj bodo izginiti pod vodo. Tako tudi Abujev kip (na sliki), da ga bo voda zalila točno do oči.

Okupator je zgradbo preimenoval v Steničji grad.

RAJHSMINISTER HIMMLER PRIDE

Pred zgradbo je bilo kakih dve sto žena, mater, deklet in otrok, ko sem slišal dežurnega oficirja, ki je ukazal komandirju, naj v desetih minutah razžene vso slovensko drhal pred vhom in očisti ulco in trg, ker da prihaja rajhsminister Himmler. Novico sem takoj sporočil dalje, potlej pa sem videl, kako je v spremstvu visokih častnikov prikorakal sam rajhsminister. Po kratkem raportu je »obiskal« zapornike in se zanimal za razna nemška imena. Dal nam je razumeti, da bomo izseženi, ker da smo tukaj nezadržani in nepotrebni. Spodnja Stajerska da je bila, je in bo ostala vedno nemška, je rekel.

»Objubam« visokega gosta se je seveda izpolnila. Kmalu so nas razsežili na vse mogoče konce.

In med mnogimi spomeniki in znamenji žrtvam fašizma je znamenje tudi na obzidju bivšega Steničjega gradu, kjer si eden fašističnih orvakov orvikrat in zadnjičkrat odgovoril zahtevo Slovence, ne da bi vedel, da bodo od tod izšli novi borci za svobodno.

Raznovrstne svilene tkanine, brokati, najnovejši vzorci volnenih tkanin za plesne in popoldanske obleke

V NAJVEČJI IZBORI VARNOSTI

VELEBLAGOVNICA

Ljudski magazin

CELJE

Radioaparati in šivalni stroji vseh znamk vedno na zalogi

Prihodnje leto bo poteklo dvajset let, kar so pridruže fašistične tope v Slovenijo trosil svoje »visoke« kulturo. Tudi po cejskih ulicah so odmevali koraki njenih nosilcev, kar ni niti čudno, saj je bila prav tu podružnica tako imenovanega »kulturbundaa«, ki je pripravljala zmagoslavno pot fašizmu.

PARKLJEVA NOČ

Ko so fašisti prevzeli začasno oblast, je bila njih prva skrb, da bi dodobra natrpali zapore s slovenskimi rodojubi. Razume se, da niso imeli težkega dela, saj so jim pri tem domači izdajalci izdatno pomagali. Tisto aprilsko noč 1941. smo takoj označili za parkljevo noč. V nekaj urah je bilo veliko naprednih Celjanov za zapahi.

Ko sem prišel domov, še nisem odložil suknjica, ko so trije oboroženi vojaki pridrveli v stanovanje ter me sredi kuhinje obkolili. Dva pruska vojaka sta mi nastavila na vsako stran črna puško, domači izdajalec pa mi je pomolil pišto na žetodec ter dejal: »Za slovo imas tri minute časa, če pa se ganeš, boš našel kroglo v glavi.«

Med smehom, ki je sledil tej bistumnosti, so mi govorili, da s sabo prazni nahrbtnik, češ da grem

Rajhsminister Himmler v steničjem gradu

SPOMIN NA PRVE DNI NEMŠKE OKUPACIJE V CELJU

na večno potovanje. Posloviti se nisem mogel. Z oboroženim spremstvom sem prišel potlej pred hotel Evropa, kjer sta čakala dva avtomobila.

»Sv njski pes, vstopi,« je rekel tisti kulturbundovec, in sesti sem moral med oba Prusa.

»Naprej — levo,« je ukazal šoferju. Očitno proti Narodnemu domu.

Torej v Savinji bo moj konec, sem pomislil, ne da bi se spomnil, da je tu še vojašnica.

Ko je zazvonil zvonec, so se odprla vrata in kulturbundovec je zakrčal: »Tu je drugi kandidat za drugo nadstropje!«

»Daj mu pošteno zausnico!« je zavpil stražar, »ker ne pozna manire, da bi se odkril.«

Vn krakom zaslišanju v pisarni, pri katerem se je pokazalo, da sem cel slovarnik nemcev, sem dobil kretek sunek v nrbet in ze sem se znešel v drugi vežni sobi, kjer je

prvi kandidat pod nadzorstvom stražarja pripravljaj ležišča iz zdrobljene slame, starih rjuh in krp. S hodnika pa je bilo slišati glas oficirja, ki je kričal nad mojimi spremeljvalci, zakaj so mi privoščili osební avtomobil in da bi moral priti peš kakor drugi.

»De att De att Tempol Tempol« je kričal stražar, ko sem gledal svojega znanca, ki me je v nemščini nagovoril, naj pomagam stresat rjuhe.

»Hitro so te naučili svojega jezika,« sem mu rekel, in toliko da je nisem dobil s kopitom od stražarja, ki me je opozoril, da se tu govori samo nemško.

Pozno ponoči sva bila gotova, tedaj pa nama je stražar »namignil«, da je na vrsti še več sob in da sva tole uredila za dame. S kredo je napisal na vrata 48. Komaj sva prišla, prijavljati drugo sobo, ze so brčci prinajali novi in novi zadorniki, ki so nama »pomagali«.